Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 491
Vineri 9 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Buna pregătire a utilajului agricol — sarcină centrală a mecanizatorilor

Ing. ION MARIN
director general adjunct în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Incheind un an de muncă, S.M.T.-urile din țara noastră au putut raporta cu mîndrie că și-au îndeplinit cu cinste rolul de organizator al producției agricole, de pîrghie principală în transformarea socialistă a agriculturii, că au contribuit din plin la obținerea de recolte bogate, multe depășindu-și prevederile planului de producție. In această privință pot fi date drept exemplu peste 160 de S.M.T.-uri, dintre care se pot cita S.M.T. Fibiș-Timișoara, Radomirești-Pitești, Roman-Bacău, Cobadin-Constanța, Viziru-Galați și multe altele.

Un mare succes înregistrat în anul trecut de stațiunile de mașini și tractoare este și acela că ele au executat arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 4 milioane hectare, cu 1 milion și șapte sute de mii de hectare mai mult decît în anul 1957. Astfel ARĂTURILE ADÎNCI DE TOAMNĂ AU FOST EXECUTATE PE TOATE SUPRAFEȚELE PLANIFICATE.

In noul an de muncă, S.M.T.-urilor — ca și tuturor unităților agricole socialiste și cooperatiste — le revin sarcini mărețe în legătură cu dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole, așa după cum s-a arătat în lucrările Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958. Succesele pe care S.M.T.-urile trebuie să le înregistreze în noul an, depind în mare măsură de buna pregătire a utilajului agricol. Se constată că majoritatea S.M.T.-urilor a luat toate măsurile necesare de pregătire a executării din plin reparareа utilajului, drept pildă putînd fi date S.M.T.-urile Buda-Ploești, Mircea Vodă-Constanța, Niculești, Jianu-Galați și altele. Unele S.M.T.-uri însă, datorită lipsei de preocupare din partea conducerilor respective, erau pînă mai acum cîteva zile rămase în urmă cu stadiul de pregătire și organizare a reparațiilor. Bunăoară, S.M.T. Băneasa din regiunea Constanța a întîrziat cu luarea de măsuri pentru pregătirea atelierului mecanic, pentru trimiterea la centrul mecanic Constanța a motoarelor și tractoarelor planificate a se repara etc. Deficiențe asemănătoare există și la S.M.T.-urile Strehaia din regiunea Craiova, Padina din regiunea Ploești și altele. O altă lipsă este și faptul că unele S.M.T.-uri trimit la reparat în centrele mecanice tractoare descompletate, ceea ce va duce la mărirea prețului de cost al reparațiilor. Astfel, S.M.T. Grivița din regiunea București a trimis la centrul mecanic Dudești-Cioplea, 15 tractoare K.D. din care 9 prezentau lipsuri de piese. De asemenea S.M.T. Pitești, regiunea Constanța, a trimis la centrul mecanic Ovidiu 5 tractoare I.A.R. incomplete.

O atenție deosebită trebuie acordată introducerii cît mai din vreme în reparație la centrele mecanice a tractoarelor și motoarelor planificate pentru a da astfel posibilitate acestora să lucreze încă de pe acum din plin și să le livreze la timp. Neintroducerea la timp a tractoarelor și motoarelor planificate în centrele mecanice atrage după sine reducerea corespunzătoare a volumului de reparații planificat a se repara de către aceste unități, pe de o parte, și supraîncărcarea atelierelor mecanice S.M.T. peste capacitatea lor, pe de altă parte.

Pentru buna desfășurare a muncii în atelierele proprii, conducerile S.M.T.-urilor trebuie să aibă bine întocmite planurile de muncă și de încărcare uniformă pe decade a atelierului mecanic. Acest lucru asigură executarea reparațiilor în mod ritmic și evită aglomerarea lucrărilor către sfîrșitul iernii, aglomerare, care este în detrimentul calității reparațiilor, și prezintă totodată riscul nerealizării planului la timp.

Munca de reparații trebuie organizată pe posturi specializate (pe ansamble și subansamble) întrucît prin această metodă se va crea posibilitatea creșterii productivității muncii, a reducerii cheltuielilor și îmbunătățirea calității lucrărilor.

Pentru a se reduce consumurile de piese și materiale și prețul de cost al lucrărilor, un accent deosebit trebuie să se pună pe folosirea la maximum a pieselor uzate care prin recondiționare mai pot fi folosite, precum și pe piesele și materialele recuperate de la utilajul reformat.

In scopul grăbirii ritmului reparațiilor ce se execută în atelierele S.M.T., este necesar să se schimbe motoarele defecte cu altele gata reparate din centrele mecanice.

Cunoscut fiind că reparația mașinilor care participă la lucrările din campania de vară reprezintă un volum destul de mare și că timpul dintre campania de primăvară și vară este foarte scurt, este bine ca paralel cu repararea mașinilor necesare în campania de primăvară să se organizeze echipe de lucru (formate în special din tîmplari, fierari și o parte din personalul brigăzilor) pentru repararea batozelor, combinelor și secerătorilor-legători.

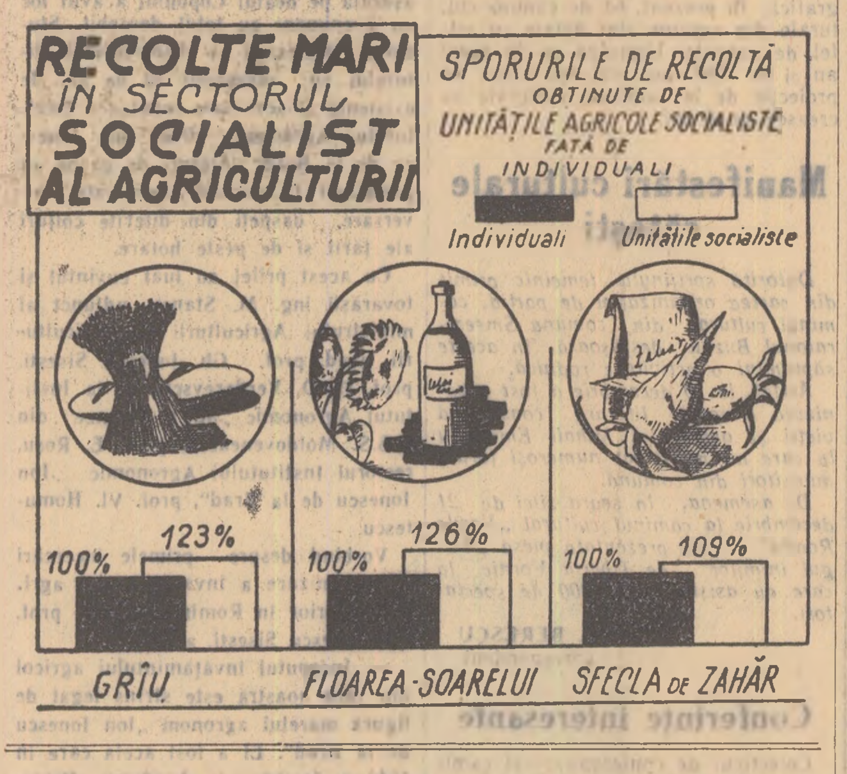
Pentru asigurarea unor bune reparații este necesar a se acorda o mare atenție controlului reparațiilor pe faze de lucru, precum și recepției.

O grijă deosebită trebuie acordată preluării tractoarelor și motoarelor reparate de centrele mecanice. Pe măsură ce S.M.T.-urile sînt anunțate de C.M., ele trebuie să trimită neîntîrziat delegați pentru ridicarea lor, cu care ocazie să se verifice cu atenție calitatea reparației făcute, iar utilajele care prezintă defecțiuni să nu fie recepționate.

Intrucît în anii precedenți unele S.M.T.-uri nu acordau atenția cuvenită reparării anexelor de exploatare, este necesar ca în această iarnă să se remedieze această deficiență. Conducerile S.M.T.-urilor au datoria să asigure repararea de bună calitate, atît a tractoarelor și mașinilor, cît și a truselor pentru manipularea carburanților, a cisternelor, butoaielor și celorlalte utilaje care nu necesită lucrări deosebite dar influențează în mod direct asupra producției.

Accelerarea ritmului de pregătire a utilajului agricol pentru campania de primăvară trebuie să meargă mînă în mînă cu folosirea tuturor resurselor și posibilităților existente în S.M.T.-uri, punîndu-se un accent deosebit pe reducerea cheltuielilor de reparații, prin recondiționarea unor piese și fabricația proprie. De asemenea, să se acorde o grijă de prim ordin calității reparațiilor precum și recepției finale a utilajului reparat.

Buna pregătire și la timp a mașinilor și tractoarelor constituie o chezășie a succesului în lupta pe care S.M.T.-urile trebuie să o dea și în acest an pentru obținerea de recolte bogate, pentru înflorirea agriculturii, pentru continua ridicare a nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Cum trebuie folosit nutrețul murat în hrana animalelor

Se știe că nutrețul murat este consumat cu poftă de către animale atît simplu cît și în amestec cu fînuri sau concentrate. Cînd nutrețul însilozat se administrează animalelor în amestec cu rădăcinoase, pînă la o jumătate din rație, ele îl consumă cu mai multă plăcere.

Pentru a obișnui animalele cu nutreț însilozat, acesta se va introduce treptat în hrana lor. Vacilor de lapte li se poate da zilnic o cantitate de 30-35 kg nutreț murat. Hrănirea animalelor timp îndelungat numai cu nutreț însilozat este greșită și chiar dăunătoare. De aceea, se recomandă ca, pe lîngă nutreț însilozat să se administreze vacilor în rație, fînuri de calitate, nutrețuri concentrate și săruri minerale.

La fiecare 5 kg de nutreț însilozat, este bine să se administreze vacilor cu lapte, cîte un kilogram de fîn și în plus cîte 3-4 grame de cretă furajeră pentru fiecare kilogram de nutreț murat. Vacilor gestante li se va reduce treptat cantitatea de nutreț însilozat pînă la 10-12 kg pe zi. Boii de muncă pot primi zilnic cîte 25-30 kg nutreț însilozat, iar tineretul taurin cîte 10-20 de kg.

In ceea ce privește cocenii însilozați, este bine ca aceștia să fie administrați vacilor și boilor de muncă în cantitate de 12-25 kg pe zi. Tineretul între 1—2 ani va primi cîte 6—12 kg, iar cel de peste 6 luni cîte 6—8 kg pe zi.

Porcilor li se pot administra zilnic cîte 5-10 kg nutreț însilozat iar scroafelor de prăsilă cîte 4-6 kg. O deosebită grijă se va da scroafelor gestante cărora trebuie să li se reducă treptat rația de nutreț însilozat pînă la o treime.

Cît privește hrănirea celorlalte animale cu nutreț însilozat, oile mame vor primi cîte 3-4 kg pe zi, berbecii cîte 5-6 kg, iar mieii cîte 400-600 grame pe zi. Caii vor primi cîte 8-10 kg, iar păsările cîte 20-50 g pe zi. Pentru a evita anumite accidente, datorită folosirii nutrețului murat înghețat, acesta se va administra numai după 4-5 ore de la scoaterea sa din groapă.

Lucrînd în două schimburi

In aceste zile mecanizatorii de la S.M.T. Recea, regiunea Pitești, intensifică lucrările de reparare a utilajului agricol necesar muncilor agricole de primăvară. Munca în atelierul mecanic fiind organizată cu chibzuință și competent controlată de mecanicul șef tov. ing. Ștefan Marin, rezultatele bune nu au întîrziat a se arăta. Astfel, din cele 73 de tractoare, pînă la începutul noului an, erau gata reparate, rodate și recepționate nu mai puțin ca 28 tractoare, adică 41%, — cu 6% mai mult decît prevedea planul. Și mașinile agricole (pluguri, semănători, grape, discuitoare), ca și anexele de exploatare (remorci cisterne, platforme, vagoane dormitor) erau reparate în proporție de 40—75%.

La obținerea acestor frumoase rezultate a contribuit în mare măsură faptul că aici se folosesc pe scară largă recondiționările de piese vechi și uzate (chiulase, pompe injecție, injectoare, axe de plug etc). Pe de altă parte la cele 3 strunguri șeful de atelier, tov. Gogu Savu, a organizat munca în două schimburi. Cei 6 strungari confecționează din materiale provenite din resurse locale numeroase șuruburi, piulițe, siguranțe, garnituri, capace și alte piese necesare procesului tehnologic.

Intregul plan de arături adînci a fost îndeplinit

Pînă la 31 decembrie 1958, în întreaga țară au fost executate arături adînci pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață de aproape 4.050.000 ha (101 la sută), cu 1.777.000 ha mai mult ca anul trecut.

Astfel, arăturile adînci s-au executat pe toate suprafețele planificate a fi arate din toamnă. Demn de subliniat e faptul că odată cu arăturile s-au incorporat sub brazdă peste 10 milioane tone de îngrășăminte naturale.

Importante suprafețe redate agriculturii

In ultimele patru luni ale anului 1958, au fost deschise în întreaga țară 81 de șantiere de îmbunătățiri funciare, cuprinzînd peste 130.000 de ha. Pe aceste șantiere, lucrările au fost executate prin muncă obștească. Cele mai mari suprafețe au fost îmbunătățite în regiunile Constanța, Timișoara, București și Galați.

S-au făcut totodată și importante lucrări de combatere a eroziunii solului pe aproximativ 30.000 ha, îndeosebi în regiunile Pitești, Ploești, Galați și Suceava.

In multe regiuni au fost valorificate prin plantarea cu viță de vie sau cu pomi fructiferi, suprafețe importante de terenuri degradate sau nisipoase.

Totodată, în scopul măririi suprafeței arabile au fost desțelenite pășuni și fînețe slab productive pe o suprafață de 65.000 ha.

Datorită acțiunilor arătate mai sus, suprafața agricolă a țării noastre, a crescut, de la Congresul al II-lea al Partidului, pînă în prezent, cu 300.000 de ha.

In acest an, se vor executa lucrări de îmbunătățiri funciare pe o suprafața de peste 300.000 de ha. Lucrări de prevenire și combatere a eroziunii solului se vor face pe 130.000 ha, urmînd a se identifica terenuri degradate pe o suprafață de 150.000 ha, pe care se vor face în anii viitori plantații forestiere. In 1959, se vor planta cu vii și pomi circa 9.000 ha. terenuri improprii cultivării cu alte plante agricole. De asemenea, se vor desțeleni 200.000 ha pășuni și fînețe slab productive, care vor fi cultivate cu plante furajere.

Astfel, suprafața arabilă planificată a intra în producție încă din acest an, va ajunge la cel puțin 10.050.000 de hectare.

REPARĂ UTILAJUL

La S.M.T. Carei, regiunea Baia Mare, mecanizatorii zoresc repararea utilajului agricol. In prima fotografie, îl vedem pe strungarul Szabo Gyula lucrînd la strung bucșe pentru biele de motor I.A.R. In cea de a doua fotografie, mecanicii Vasile Bekesi și Mihai Morent executînd linia de arbori a unui tractor.

Noi ogoare unite

Toți în gospodăria colectivă

Satele Salcia Veche, Salcia Nouă și Mihălceni din raionul Rîmnicu-Sărat, formează o singură comună: Mihălceni. Țăranii muncitori din toate aceste sate sînt oameni harnici și doritori de un trai cît mai bun, ca unii ce se străduiesc din fragedă vîrstă să smulgă pămîntului bucatele trebuincioase. Cei din satele Salcia Veche și Salcia Nouă au înțeles însă mai devreme că drumul vieții pe care ei o rîvneau — cea a belșugului — nu este altul decît drumul gospodăriei colective. Căci, munca în comun, pe tarlale întinse, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor statului și cu aplicarea regulilor agrotehnice, aduce belșug și fericire. De aceea ei au fost primii pe comună care și-au unit pămînturile, întemeind gospodăriile colective „Viață Nouă" și „Octombrie Roșu". După un an de muncă — adică în 1958 — gospodăria colectivă „Viața Nouă" din Salcia Veche, de pildă, a obținut recolte mult mai mari decît ale țăranilor întovărășiți din satul Mihălceni. La grîu gospodăria a obținut mai mult cu 150 kg la hectar, la porumb cu 900 kg, iar la floarea-soarelui cu 150 kg la hectar. Cum era și firesc, la sfîrșitul anului, colectiviștii din Salcia Veche au dus acasă însemnate cantități de produse și bani pentru zilele-muncă efectuate. Astfel, colectivistul Nedelcu Șerban a dus 4.727 kg de porumb, 1.560 kg de grîu, 275 kg de floarea-soarelui, 3.213 lei. De asemenea, Crăciun Olteanu a agonisit din gospodăria colectivă 4.150 kg de porumb, 1.370 kg de grîu, 240 kg de floarea-soarelui, 2.821 lei etc.

Deși a fost primul an de muncă în gospodăria colectivă, oamenii s-au bucurat din plin, văzînd cît de spornică este munca lor și ce frumoase perspective le deschide. Lucrul acesta nu l-au văzut însă numai ei — colectiviștii din Salcia Veche — ci și țăranii întovărășiți din satul de reședință a comunei — cei din Mihălceni. Și cum nimeni nu fuge de bine, ei s-au hotărît de curînd să urmeze pilda vecinilor, să formeze și ei o gospodărie colectivă. Faptele i-au convins.

Anul 1959 îi găsește așadar și pe gospodarii din satul Mihălceni făcînd parte din marea familie a colectiviștilor, căci și ei au înființat gospodărie colectivă. Au intrat cu toții — 513 familii — aducînd 1.431 hectare teren agricol.

Cu înființarea gospodăriei colective „6 Martie" din satul Mihălceni, comuna a devenit prima comună cu agricultura complet colectivizată din regiunea Ploești. Acum cele 959 familii de țărani muncitori care o compun și care și-au unit în tarlale mari pămînturile lor în suprafață de 2.952 hectare, formează familia colectiviștilor din Mihălceni.

Mai multă sfeclă — mai mult zahăr

Recoltele și veniturile mari obținute anul trecut de colectiviștii din raionul Sibiu la cultura sfeclei de zahăr au determinat în acest an pe colectiviști și întovărășiți să cultive însemnate suprafețe cu sfeclă de zahăr, traducînd în viață sarcinile trasate de partid la plenara din 26—28 noiembrie 1958.

Pînă acum, colectiviștii și întovărășiții din raionul Sibiu au contractat cu statul o suprafață de 54 ha.

MIRCEA MUSTAȚĂ
corespondent

SARCINĂ de PARTID

Dumitru Gh. Dumitru avea toate motivele să se considere un om fericit. Era tînăr, se căsătorise de curînd și, fiind muncitor destoinic, priceput, fusese propus pentru avansare în postul de maistru turnător la întreprinderea comunală a orașului București. Ce-i mai trebuia: să muncească cinstit, cu tragere de inimă, ca să poată trăi bine. Dar...

Cineva s-a gîndit că Dumitru Gh. Dumitru este potrivit pentru o altă muncă: o muncă de partid. Era în anul 1948, primul an fără monarhie. Sabotorii și afaceriștii nu mai aveau nici un sprijin direct, dar continuau să facă greutăți statului pe ori și unde puteau. Lipsa unor cadre de nădejde în agricultură făcea ca în acest sector de activitate situația să fie și mai grea. Fermele de stat băteau pasul pe loc. Trebuia făcută ordine și aici. Așa se face că Dumitru Gh. Dumitru a primit sarcina să lucreze în agricultură, ca director al fermei Pietroiu din raionul Fetești.

Dumitru Gh. Dumitru era comunist și sarcina ce-o primise era o sarcină de partid. Era dator să arate că este demn de încrederea și prețuirea ce îi fuseseră acordate.

Imblînzitorii naturii

Primul contact cu ferma a fost destul de crud cu noul director: cîteva case dărăpănate, 2 perechi de boi, o vacă, trei sute de oi, un tractor, trei sute de hectare și atît. Asta era toată averea pe care trebuia s-o administreze de aici încolo. In rest, baltă. Cît puteai cuprinde cu ochii între Borcea și Dunăre pînă hăt departe, spre Gildău, Șecariciu și Cocargeaua numai troscot, lăstărișuri și papură. Peste 9.000 de hectare zăceau sub apă, nefolosite. Ba, după părerea vechiului administrator al fermei, Craiu, în imposibilitate de a fi folosite.

Cîteva zile Dumitru Gh. Dumitru s-a plimbat dintr-un loc într-altul, a stat de vorbă, pe îndelete, cu oamenii. Nu putea admite în ruptul capului ca o fermă care dispune de atîta pămînt să-și limiteze activitatea la cultivarea a numai 300 de hectare. Geaba încercau, ba unii, ba alții, să-l convingă că balta e baltă, că, n-ai ce-i face și e mai bine s-o lași așa, adăpost pentru păsări, porci sălbatici și lupi. El o ținea una și bună: „vom face un dig pentru stăvilirea apelor și vom reda agriculturii noi terenuri. Numai așa avem șanse să facem din ferma noastră o unitate înfloritoare, puternică". Intreprinderea în care vroia să se avînte era grea, își dădea bine seama. Dar Dumitru Gh. Dumitru era comunist și nu-l înspăimîntau greutățile. Ajutat de oamenii cinstiți de la fermă, a dat mai întîi foc hățișurilor să dezgolească locurile. Apoi a mai cerut cîteva tractoare. I s-au dat. Cu ele a desțelenit terenurile mai înalte și încă din primul an a cultivat cu grîu și porumb 1.400 de hectare. Primul succes a topit neîncrederea ce mai rămăsese la unii. Mai avîntată s-a pornit lupta pentru îmblînzirea și supunerea naturii. In al doilea an, au fost desțelenite încă 4.500 de hectare. N-au putut fi cultivate, ce-i drept, căci primăvara, cînd se umflau apele Dunării și ale Borcii, puhoaiele năvăleau peste întinderi. Tînjeau sub apă noile ogoare cucerite cu atîta trudă.

Zi și noapte se frămîntau, studiau posibilitățile. Concluzia însă era una și aceeași: cu mijloacele pe care le aveau nu se mai putea face nimic, trebuia cerut sprijin. Li s-au dat: escavatoare, screpere, buldozere, căruțe, tot ce-au avut nevoie. Așa a început să se scrie o nouă pagină în istoria acestor locuri. Numai în trei ani, digul a fost construit. Lung de 48 km, digul proteja de acum cît se poate de bine culturile din baltă. S-a ivit însă o nouă năpastă: apa freatică. Altă încleștare. Un canal de desecare lung de peste 7 km, alte cîteva canale secundare de 32 km, un bazin de decantare lîngă Dunăre, o stație cu 4 pompe și natura a fost din nou supusă. Treptat, toate cele 9.000 de hectare ale gospodăriei au putut fi cultivate.

Mai mult, mai bun, mai ieftin

In vara cînd a sosit Dumitru la Pietroiu, se treierau ultimii snopi și socoteala era gata: 700 de kilograme de grîu la fiecare hectar.

— Așa de puțin? l-a întrebat el pe Craiu.

— In asemenea condiții...

Care condiții? Terenul de baltă era bun, luat în cultură abia de cîțiva ani, deci prielnic și roditor. Mașini se puteau cere. Oameni, e adevărat, puțini și nepricepuți. Aveau nevoie de îndrumare. Șapte sute de kilograme de grîu la hectar și mai tîrziu, toamna, 1.200 de kilograme de porumb la hectar erau însă producții prea mici. Cît era el de „nespecialist" Dumitru Gh. Dumitru s-a prins ca încă din primul an să obțină mai mult. Și iată-l din nou la partid.

GH. LEOREANU

(Continuare în pag. 2-a)

PREȘEDINTA

Cititorii ziarelor au aflat multe lucruri bune despre gospodăria agricolă colectivă din comuna Păulești-regiunea Baia Mare și despre harnica ei președintă, tovarășa Maria Zidaru, deputată în Marea Adunare Națională.

Iat-o împreună cu fetița ei Doina, pozînd fericită fotoreporterului nostru.

LA VALEA MARE

Mai trecusem de cîteva ori prin locurile acestea din apropierea Piteștiului care vara și iarna sînt încîntător de frumoase. Lunca Argeșului și a rîului Doamnei îți oferă vara un tablou minunat: sălcii pletoase și tot felul de arbori cu podoaba de un verde de toate nuanțele. Și cum treci cele două poduri și o iei în direcția Valea Mare-Ștefănești, în stînga ți se înfățișează dealul bogat în vii, livezi și — sus de tot — acoperit de brazi mărunți.

Deunăzi m-am oprit la Valea Mare avînd treburi cu colectiviștii de aici. In ziua aceea, mai toți se aflau pe la casele lor, ca oameni ce-și terminaseră treburile. Și totuși am găsit la gospodărie pe cîțiva lucrînd: Petrică Ion — casierul, Vasilescu Ion — contabilul și Calotescu Ilie — magazinerul. Toți scriau și socoteau. Cu cel mai bătrîn, cu tov. Calotescu am stat mai mult de vorbă despre gospodăria colectivă din Valea Mare. Ii e dragă bătrînului gospodăria și-i sînt dragi și colectiviștii. Om care a văzut multe și a suferit mult în viața lui, căci a fost un timp muncitor ceferist, îți vorbește cu înțelepciunea cu care de altfel vorbește și colectiviștilor. El este și secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodărie.

— Gospodăria noastră, spunea tov. Calotescu, are mai mult un caracter pomicol; are firește și teren arabil și 2 hectare vie: unul intrat pe rod.

Vorbind despre „caracterul pomicol" al gospodăriei, tov. Calotescu explica pe larg ce au în plan colectiviștii pentru dezvoltarea gospodăriei.

— Livezii, spunea el, în primul rînd să-i asigurăm o bună îngrijire, să completăm toate golurile și să mai plantăm 2 hectare meri și peri pitici, — s-o mărim, că venituri frumoase ne aduce...

— Dar despre celelalte ramuri de producție, ce aveți de spus? am întrebat, pe cînd tov. Calotescu sfîrșia de povestit cum din toamna trecută au pichetat terenul pentru tînăra livadă și au pregătit și materialul săditor.

— Avem în plan să mărim în acest an crescătoria de păsări și să amenajăm un eleșteu de pește; de asemenea, să extindem cultura legumelor și zarzavaturilor și să mărim numărul oilor prin păstrarea tineretului, — al mieluțelor din acest an.

Glasul bătrînului a prins apoi a înfățișa oamenii și munca lor. Aproape pentru fiecare avea o vorbă de laudă, căci colectiviștii din Valea Mare — în special colectivistele — sînt gospodari iscusiți care nu se mulțumesc numai cu ce au realizat. Merg tot înainte — nu bat pasul pe loc. De aici rîvna lor de a munci cît mai bine și a nu lăsa lucrul de azi pe mîine. Maria Constantin, bunăoară, a făcut singură în anul 1958, peste 200 de zile-muncă, Florica Calotescu 240 de zile-muncă, Elisabeta Chilimet, Elisabeta Moldoveanu, Badea Gheorghița la fel. Datorită hărniciei colectiviștilor gospodăria a dat anul trecut cîte 12 lei la fiecare zi-muncă, aproape 1 litru de țuică, aproape 6 kg cartofi și diferite zarzavaturi, precum și 8,800 kg grîu și porumb. Familia colectivistului Burcea Constantin, de pildă, a primit în 1958 peste 5.800 lei numerar, peste 400 litri țuică de aproape 40 grade tărie, aproape 4.000 kg cartofi și diferite zarzavaturi și aproape 2.000 kg grîu și porumb.

— Hei, zicea tov. Calotescu, pe vremea cînd oamenii noștri erau nevoiți să muncească din greu la unul ca Steriade, Dumitrescu ori Sachelarie, nici vorbă nu era de asemenea venituri. Și unde mai pui sudălmile și vorba răstită a asupritorilor.

Și la Valea Mare însă s-au schimbat socotelile. Locurile sînt acum parcă mai frumoase; apa rîului Doamnei curge tot la vale, dar la vale au curs și boierii, după cum spunea un moldovean în cartea maestrului Sadoveanu „Venea o moară pe Siret". Livezile stăpînite altădată pe nedrept de moșieri, sînt acum ale adevăraților lor stăpîni.

Livezile de la Valea Mare — livezile colectiviștilor, după cum spunea tov. Ilie Calotescu, trebuie bine îngrijite, golurile completate și mărite ca suprafață.

Cere acest lucru „caracterul pomicol" al gospodăriei colective din Valea Mare.

RADU SANDU

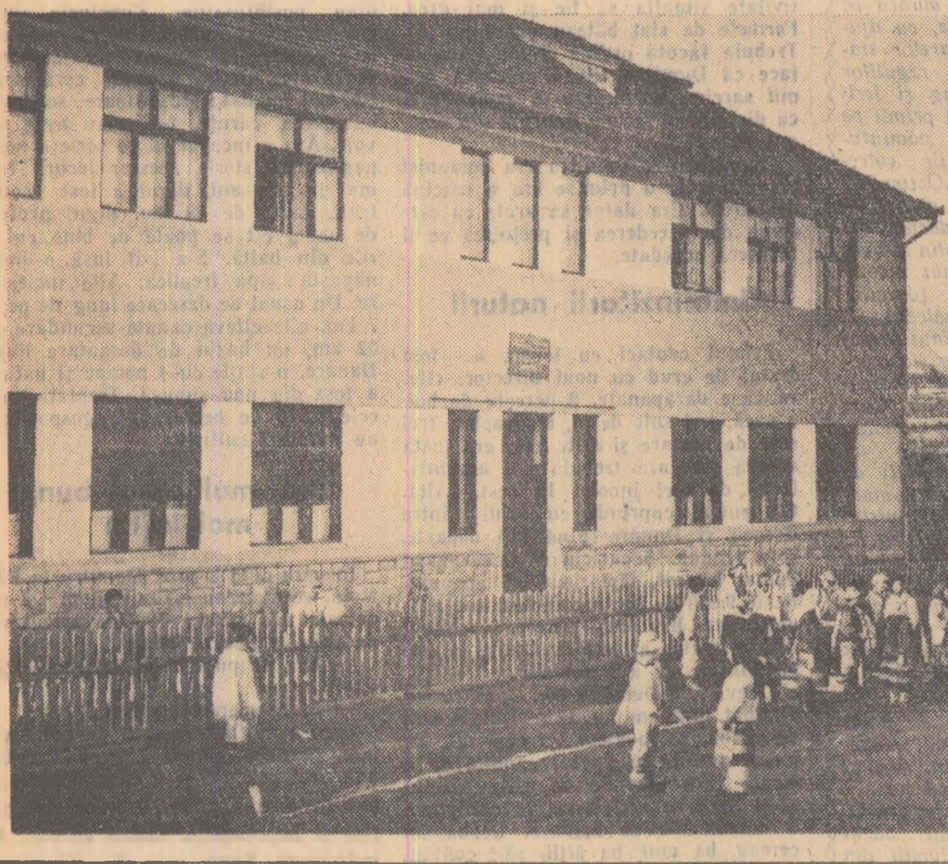
VIAȚĂ NOUĂ ÎN ȚARA OAȘULUI

Pe vremuri, cînd se vorbea de Țara Oașului, aveai în minte un ținut sărac, unde oamenii se zbat în întuneric și sărăcie, ca să-și agonisească hrana de toate zilele.

Azi, cu sprijinul partidului și guvernului, țăranii muncitori din această parte a țării își construiesc un trai înstărit și fericit. Priviți prima fotografie care reprezintă un interior din locuința țăranului Ilieș Batin din comuna Certeza, raionul Negrești-Oaș.

Chipurile surizătoare ale bărbaților și femeilor grăiesc cu deplină mulțumire despre viața lor nouă, despre lumina ce pătrunde în sate prin școlile ce s-au ridicat în ultimii ani (așa cum se vede în a doua fotografie).

LA GLĂVĂNEȘTI NU SE MAI APLAUDĂ...

Cei mai buni dintre cei buni își disputau întîietatea la București. Pe scena Casei de cultură a Sindicatelor, una după alta, echipele de teatru sătești culegeau ropote de aplauze.

Prospețimea jocurilor, tristețea melodiei smulsă dintr-o frunză, umorul plin de înțelepciune — toate aduceau în interpretarea artiștilor amatori, crîmpele din viața de ieri și de azi a satului nostru.

A urmat apoi răsplata binemeritată: premierea celor mai bune formații și interpreți. A fost dat atunci, în 1955, membrilor brigăzii artistice de agitație din comuna Glăvănești, să trăiască o mare emoție și bucurie. Juriul concursului le-a atribuit pentru măiestria interpretării și frumusețea dansurilor — premiul III. Din cele peste 50 de formații selecționate cu deosebită migală în faza regională, să cîștigi premiul III înseamnă mult, chiar foarte mult.

★

Cu greu am găsit cheia pentru a intra în sala căminului cultural. Se află aici numeroase trofele: diplome, patefon, aparat de radio, o bibliotecă frumos încrustată, plină cu cărți, mobilier. Totul cîștigat în diferite ocazii de către brigadă, în întrecere cu alte formații, nu mai puțin dornice de afirmare.

Tinerii din Glăvănești au avut cinstea să prezinte programul artistic de inaugurare a Teatrului de Stat din Bîrlad. Nu odată deosebit de talentatul cupletist Ion Bucur a făcut să roșească pe medicul care nu s-a grăbit spre căpătîiul unui bolnav, pe țăranul înapoiat care vrea să însămînțeze „Cînd o cînta cucul", pe referenta care, cu gîndurile aiurea, înregistra pe cei căsătoriți la născuți.

Cine dintre sătenii din comunele Burdusaci, Lehancea, Frumușelu și multe altele chiar dincolo de hotarele raionului Zeletin, nu i-a cunoscut pe artiștii amatori din Glăvănești și nu s-au bucurat la vestea că îi au ca oaspeți?

Cititorul a observat, credem, că cele arătate mai sus și care privesc brigada artistică din Glăvănești, se referă la trecut. Lucruri noi care să se adauge unei activități culturale atît de bogată în urmă cu cîțiva ani, nu se mai pot spune. Cîteva licăriri prin 1956 și... brigada s-a destrămat. De la o muncă atît de frumoasă și atît de folositoare oamenilor, la nimic. Pe cît de nefiresc pe atît de nedrept. Care să fie cauza, s-au mai bine zis cauzele?

Poate mai mult decît orice altă activitate sătească, în activitatea cultural-artistică este nevoie de animatori, de oameni inimoși, pasionați pentru o asemenea muncă. Oameni de aceștia au fost cîțiva la Glăvănești. O parte dintre ei mai sînt și acum. Ocupați însă cu o seamă de obligații zilnice care le răpesc mult timp, ei nu se mai pot ocupa decît puțin de activitatea culturală. Tovarășa Elisabeta Perianu, de pildă, considerată sufletul echipei, este acum președinta cooperativei de consum din sat. Trebuie să îndeplinească și alte sarcini de partid. La început tinerii artiști n-au fost prea îngrijorați că rămîn fără îndrumarea tovarășei Perianu. In comună lucrează nu mai puțin de 16 învățători. „Se vor găsi cîțiva dintre ei care să vie alături de noi" și-au zis. S-au înșelat însă.

Am discutat cu cîțiva dintre cei care altă dată culeseseră ropote de aplauze la București. Nici unul dintre ei nu s-a apucat să împroaște cu învinuiri în stînga și în dreapta. Dimpotrivă, pentru lipsă de activitate s-au învinuit în primul rînd pe ei înșiși. Am desprins însă și altceva din spusele lor. Anume, că lipsa activității culturale trebuie pusă, cel puțin deopotrivă, pe seama cadrelor didactice din comună. Director al căminului cultural, este un învățător, tovarășul Constantin Gornescu. Am văzut cîteva cereri prin care tovarășul Gornescu solicita să fie schimbat din funcția de director al căminului. Ori cît am încercat n-am găsit însă nici o dovadă că dînsul ar încerca cît de cît să învioreze munca culturală.

Vă închipuiți atunci că nici ceilalți învățători nu fac mai mult. Ba cîțiva dovedesc chiar dispreț față de munca culturală. „Noi am mai mers la cămin, dar unii tovarăși învățători au rîs cînd le-am cerut ajutor să încropim o echipă de dansuri", spuneau două fete altă dată membre ale brigăzii artistice.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal a convocat la 24 august anul trecut o sesiune pentru a lua măsuri de îmbunătățire a activității culturale. Deși invitați, din cei 16 învățători, abia de au venit 3. Chiar directorul școlii, Ion Popa, al cărui ajutor în activitatea culturală ar trebui să se facă puternic simțit, dovedește o totală lipsă de interes pentru această muncă. Să reținem că la ședința amintită a venit cu... 3 ore întîrziere.

Să descrețești frunți, să-i înveți pe oameni frumosul, e o muncă nobilă la care învățătorii, spre cinstea lor, trebuie să fie nelipsiți. Dar lucrurile trebuie privite și dintr-un alt punct de vedere. Pentru sprijinirea activității culturale, fiecare învățător primește lunar o îndemnizație bănească pe care nici unul dintre cei din Glăvănești nu a refuzat-o vreodată. Este aci vorba și de o problemă de conștiință.

Că la Glăvănești activitate culturală nu există, e vinovată și secția învățămînt și cultură a sfatului popular raional. Sezisată deseori secția a răspuns prompt, trimițînd pe inspectorii Neghină Petru, Nichita Ion și de curînd, Cruceanu. Cît despre măsuri, nici una.

Cînd am plecat din comună, tocmai își anunțaseră sosirea în Glăvănești cîteva echipe artistice din comunele vecine. Bucuria membrilor brigăzii din satul gazdă că vor viziona un spectacol, se împletea cu amărăciunea propriei lor inactivități.

— Dumneavoastră de ce nu mai dați spectacole? l-am întrebat pe țăranul muncitor Gheorghe Cîrlan.

— Dacă aș fi mai tînăr — a răspuns — aș cînta din două cimpoale. La 51 de ani cîți am, aș cînta și dintr-unul dar dacă nimeni nu mă cheamă?

Tovarășul Cîrlan a exprimat cel mai bine dorința glăvăneștenilor de a forma brigada artistică și de a se afirma așa cum au făcut acum cîțiva ani. Cu o condiție. Ca tovarășii învățători să vină alături de ei, să-i ajute și să-i îndrume în preocupările lor atît de frumoase.

T. OPREA

Un nou cămin cultural

In satul Sîmbăta Nouă din raionul Hîrșova s-a inaugurat de curînd, noua clădire a căminului cultural. Acesta, este cel de-al 20-lea cămin cultural din regiunea Constanța, dat în folosință în anul 1958. Au fost terminate totodată și construcțiile caselor raionale de cultură din Babadag și Băneasa.

Aparate de proiecție cinematografică la sate

Incă zece cămine culturale din regiunea Constanța, printre care cele din comunele Rasova, Crucea, Vulturu, Comana și Negureni, au fost dotate cu aparate de proiecție cinematografică. In prezent, 64 de cămine culturale din regiune sînt dotate cu astfel de aparate. Urmează ca în acest an și în 1960, numărul aparatelor de proiecție de la căminele culturale să crească de 4 ori.

Manifestări culturale sătești

Datorită sprijinului temeinic primit din partea organizației de partid, căminul cultural din comuna Smeeni, raionul Buzău desfășoară în aceste săptămîni o activitate rodnică.

Astfel, la 20 decembrie a fost organizată o seară literară consacrată vieții și operei lui Mihail Eminescu la care au participat numeroși țărani muncitori din comună.

De asemena, în seara zilei de 21 decembrie la căminul cultural „Vasile Roaită" a fost prezentată piesa „Tîrgul inimilor" de Tiberiu Vornic la care au asistat peste 800 de spectatori.

C. BERESCU
corespondent

Conferințe interesante

Colectivul de conferențiari al căminului cultural din comuna Deleni, raionul Vaslui, s-a îngrijit ca planul tematic al conferințelor ținute anul trecut să fie cît mai variat. Dintre cele 32 de conferințe, cîteva au tratat probleme privind transformarea socialistă a agriculturii ca de exemplu: „Gospodăria agricolă colectivă singura cale spre belșug și fericire". Au fost prezentate de asemenea, conferințe despre Ilie Pintilie, Ion Creangă, despre prietenia poporului nostru cu marea Uniune Sovietică și cu celelalte țări din lagărul socialist.

Toate conferințele au stîrnit un mare interes în rîndul țăranilor muncitori. La ele au fost prezenți peste 5.200 de locuitori ai comunei.

Nu de mult la căminul cultural a fost organizată o seară culturală închinată lui George Coșbuc. Despre viața și opera marelui poet a vorbit profesorul Traian Ciobanu. A urmat apoi un program de recitări din cele mai cunoscute poezii ale lui Coșbuc. Astfel au fost recitate poeziile „Noi vrem pămînt", „Nunta Zamfirei", „Nunta în codru" și altele.

VICTOR VASILIU
corespondent

Un eveniment de seamă la Iași

Sărbătorirea semicentenarului Institutului Agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad"

In acele zile de sfîrșit de an, Iașii, vechea capitală a Moldovei a primit oaspeți. In monumentala clădire a Institutului Agronomic din localitate, așezată pe dealul Copoului a avut loc un eveniment cu totul deosebit. Studenții, profesorii și absolvenții Institutului au sărbătorit 50 de ani de existență și activitate rodnică a Institutului Agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad". Alături de gazde au participat la această însemnată aniversare, oaspeți din diferite colțuri ale țării și de peste hotare.

Cu acest prilej au luat cuvîntul și tovarășii ing. M. Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, acad. prof. Gh. Ionescu Sisești, prof. D. D. Verderevschi de la Institutul Agronomic „M. V. Frunze" din R.S.S. Moldovenească, prof. E. Roșu, rectorul Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad", prof. Vl. Homutescu.

Vorbind despre primele încercări de organizare a învățămîntului agricol superior în Romînia, acad. prof. Gh. Ionescu Sisești, a spus:

— Inceputul învățămîntului agricol din țara noastră este strîns legat de figura marelui agronom „Ion Ionescu de la Brad". El a fost acela care în 1842 a deschis la Academia Mihăileană primul curs de agricultură. Mult mai tîrziu și anume spre sfîrșitul secolului XX un grup de intelectuali progresiști din Moldova luptă pentru înființarea învățămîntului agricol la Iași. Astfel, ia ființă în anul 1906 catedra de chimie agricolă de pe lîngă Facultatea de Științe, unde este numit ca profesor inginerul Haralamb Vasiliu. In anul 1908 ia ființă aci și laboratorul de chimie agricolă. In anii următori, pe lîngă Universitatea din Iași se înființează secția de științe agricole care în anul 1933 se transformă în Facultatea de științe agricole.

In continuare, vorbitorul a înfățișat condițiile deosebit de grele în care s-a desfășurat învățămîntul agricol în anii orînduirii burghezo-moșierești.

Invățămîntul agricol își găsește adevărata sa rezolvare în anii regimului democrat-popular. Școala capătă acum un conținut nou legat de viața și interesele poporului nostru. Invățămîntul agricol, ca de altfel întregul învățămînt superior, este orientat pe baze noi. Cercetările științifice sînt axate în această perioadă pe sarcinile imediate privind dezvoltarea economiei agricole. An de an se îmbunătățește nivelul de pregătire a studenților, nivelul activității didactice și științifice a cadrelor didactice. Institutul Agronomic din Iași pe lîngă însemnate fonduri, primește în folosință din partea statului întinse suprafețe de teren pentru organizarea cîmpurilor de experiențe și a fermelor didactice. Față de cele două camere cedate provizoriu catedrei de chimie agricolă în anul 1908, în prezent studenții și profesorii Institutului Agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad" din Iași au la dispoziție 5 amfiteatre spațioase 130 de încăperi pentru laboratoare, săli de seminar, înzestrate cu utilaj și aparatură modernă. Față de numai cîteva burse atribuite studenților în timpul regimului burghezo-moșieresc, astăzi peste 50 la sută din numărul total al studenților sînt bursieri. Studenții au astăzi la îndemînă trei cămine confortabile, cu 750 locuri, cantină, bibliotecă cu peste 52 000 de volume etc.

Aportul Institutului Agronomic la dezvoltarea agriculturii Moldovei

In cei 50 de ani de existență, Institutul Agronomic din Iași a pregătit 2.116 specialiști în agricultură, din care majoritatea au absolvit în anii de democrație populară. Printre absolvenții Institutului, figurează numeroși oameni de știință, academicieni, profesori. Mulți dintre ei sînt laureați ai premiului de stat, sau sînt distinși cu diferite ordine și medalii. Majoritatea covîrșitoare a absolvenților lucrează nemijlocit în producție, unde au adus și aduc un însemnat aport la dezvoltarea agriculturii, la transformarea ei pe baze noi socialiste.

Aportul cadrelor didactice, e prețios atît în pregătirea specialiștilor cît și în răspîndirea și difuzarea cunoștințelor și metodelor înaintate în practica agricolă. Pe lîngă crearea de noi soiuri și hibrizi de plante, în anii din urmă cadrele didactice ale Institutului Agronomic din Iași, au organizat consfătuiri cu țăranii muncitori, au sprijinit înființarea de case-laborator în multe gospodării colective. La consfătuirile cu țăranii muncitori, cadrele didactice au demonstrat convingător că metodele științifice înaintate, se pot aplica integral numai în marea gospodărie agricolă socialistă. Unii specialiști din institut au sprijinit de asemenea acțiunea de zonare a producției agricole, au stabilit planuri de măsuri privind dezvoltarea șeptelului în Moldova etc.

Pentru a ridica agricultura din această parte a țării la nivelul cerut de construirea socialismului, Institutul Agronomic din Iași are sarcina de onoare de a pregăti temeinic cadre de specialiști capabili să smulgă ogoarelor Moldovei recolte din ce în ce mai mari. Rezultatele pozitive obținute pînă acum de cadrele didactice și absolvenții Institutului sînt o garanție sigură că vor aduce și pe viitor o contribuție deosebită la transformarea socialistă a agriculturii Moldovei, la ridicarea nivelului de trai al populației muncitoare din Moldova.

T. BILBIIE

Contribuie la fondul central

● Convingîndu-se pe deplin în anul 1958 de avantajele pe care le au încheind cu statul contracte de vînzare a cerealelor, numeroși colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori individuali din raionul Lehliu, au încheiat în ultimele zile noi contracte cu I.C.S. Recolta și cooperativele sătești. De pildă, membrii întovărășirii agricole „Bărăganul Nou" din comuna Dor Mărunt au încheiat pînă acum contracte pentru 2 vagoane de grîu, porumb și floarea-soarelui. De asemenea, întovărășiții din comunele Pelinu și Sălcioara au contractat cu statul importante cantități de cereale din recolta acestui an.

● Gospodăriile colective și întovărășirile agricole din regiunea Pitești au contractat pînă acum cîteva zile cu I.C.S. Recolta peste 7.000 tone de cereale. Totodată ele au încheiat contracte pentru a vinde în acest an statului și 729 tone de floarea-soarelui.

● De curînd, gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din comuna Jibert, regiunea Stalin, a încheiat contracte cu I.C.S. Recolta pentru a vinde în acest an statului 22 tone grîu, 21 tone orz și 9 tone de porumb. Colectiviștii din această comună au încheiat, de asemenea, contracte cu O.R.A.C.A. pentru a livra statului în 1959, 100 de porci.

● În ultimii ani, colectiviștii din comuna Chinari, raionul Tg. Mureș, au obținut venituri frumoase de pe urma vînzării cerealelor pe bază de contracte. De curînd, în cadrul adunării generale pentru aprobarea planului de muncă pe anul 1959, colectiviștii de aci au hotărît să contracteze în acest an cu statul 14 040 kg grîu, 8 000 kg porumb și 1 440 kg orz.

● Membrii gospodăriei colective „Flacăra Roșie" din comuna Variaș, regiunea Timișoara, au hotărît să aducă în 1959 o contribuție cu mult mai mare la fondul central al statului, față de anul trecut. Ei au încheiat contracte cu I.C.S. Recolta pentru a vinde statului cîte 400 kg grîu și 350 kg porumb de fiecare hectar cultivat cu aceste culturi. De asemenea au contractat cu statul producția de sfeclă de zahăr de pe 200 ha. de floarea-soarelui de pe 45 ha. de cînepă de pe 45 ha. de tutun de pe 15 ha. precum și 400 de porci grași.

Se schimbă fața satelor

Comuna Ivești din raionul Liești, regiunea Galați, se compune din patru sate. Și în fiecare din ele se poate vedea că an de an traiul țăranilor muncitori este mai bogat, iar viața lor mai fericită. Astfel numai în ultimii ani în comună s-au construit peste 30 de case, din care o parte sînt făcute din cărămidă, iar toate locuințele nou construite sînt acoperite cu tablă pe care cei din Ivești au obținut-o prin cooperativa din sat.

La căminul cultural, la horă, sau atunci cînd se adună la cercurile agrotehnice ce se țin cu regularitate, țăranii muncitori nu pierd prilejul să felicite pe Ene Gheorghe zis Ghenea, Andrei Munteanu, amîndoi colectiviști, sau pe întovărășiții Milosovici Constantin, Mihalache Panaint și alții care și-au durat case mari și spațioase de toată frumusețea.

La fel prin grija sfatului popular, lumina electrică s-a extins pînă în prezent în trei sate. Astăzi, 75 la sută din locuințele țăranilor muncitori sînt iluminate de becurile electrice, iar 20 la sută din familii și-au cumpărat aparate de radio. Cu ajutorul stațiunii de radioamplificare care a luat ființă în această comună, 80 la sută din țăranii muncitori ascultă emisiunile de radio prin difuzoarele ce și le-au instalat.

De asemenea, prin autoimpunere locuitorii din Ivești au reușit să construiască 3 săli de clasă, la școala de 7 ani din Ivești, să se amenajeze sala de chirurgie de la spitalul din comună și să se înceapă construcția unei școli de 4 ani în satul Atîrnați.

ZVÎRLUGA

Autobuzul Intreprinderii regionale de transporturi m-a hurducat vreo trei ore — cît face de la Tulcea pînă în comuna Filimon Sîrbu — pe un drum pentru care ar exista destule temeiuri de critică, la adresa sfatului popular raional Tulcea și a celui regional Constanța. Și dacă nu o fac e datorită, în primul rînd, unui moșneag care mi-a inspirat multă încredere. Ședea alături de mine. El mi-a povestit că la anul drumurile acestea vor fi netede ca-n palmă. Zicea că a auzit vorbindu-se despre lucrul acesta la nu știu ce consfătuire.

Pînă una, alta însă am ajuns în sat cînd se înnopta de-a binelea. Am stat puțin în cumpănă. Totuși am plecat spre gospodăria colectivă. Acum trebuie să fie careva acolo că ziua poți să alergi după cei din conducere mult și bine; ba sînt la cîmp, ba la grajduri, la construcții și cîte și mai cîte. Așa că pornii întins într-acolo și nu mi-a fost degeaba. Cîțiva oameni mai trebăluiau prin curte. La birou erau luminate toate ferestrele. Abia se terminase ședința de consiliu. Cînd dădui cu ochii de președinte — un om înalt, osos, ce părea mereu frămîntat de gînduri — îmi scăpă o întrebare destul de uzitată:

— Ei, ce mai e nou pe la dumneavoastră?

Nicolae Stoian — căci așa îl cheamă, privi cu anume înțeles înspre colțul din fund al încăperii. Apoi îmi răspunse pe un ton ce vroia să fie mai mult minios: „Ce să fie, uite, facem laborator..."

Abia atunci luai seama că din colțul acela înspre care privise președintele, mă sfredeleau cercetători doi ochi mici și neastîmpărați ca de veveriță. O fată măruntică, brunetă, ședea în colțul din fund al mesei. Pe față îi citeam un zîmbet de deplină satisfacție și triumf.

„Faceți cunoștință, e noul nostru agronom", adăugă în pripă președintele, căutînd prin asta parcă să se scuze că nu făcuse prezentările. Îmi întinse mîna peste masă și abia auzii cînd noua ingineră își rosti numele: Margareta Blaga. Am aflat apoi că e de loc din părțile Clujului și că a absolvit institutul abia anul acesta. Sincer să fiu, m-am cam îndoit în clipa aceea că i se găsiseră noului inginer locul cel mai nimerit aici în gospodăria colectivă din Filimon Sîrbu. E o gospodărie mare, dezvoltată multilateral și inginerul... Cînd mai tîrziu am rămas singur cu președintele a adus iar vorba despre agronom. Parcă îmi înțelesese gîndurile.

— E o zvîrlugă de fată, nu alta, tovarășe. Nu-și găsește astîmpăr un minut și descriind un semicerc cu mîna prin aer adăugă: „uite așa le răscolește pe toate,.. La noi a venit abia de cîteva luni dar n-a rămas om care să-i stea contra așa cît o vezi. Uite cum îți spuneam și cu laboratorul. Zor nevoie că trebuie, că ce agrotehnică e aia fără laborator, că fără asta sîntem niște înapoiați. N-am avut încotro, am zis da, și-l facem. Altfel nu-i chip. Și eu am crezut la început cînd a venit că n-o să facă purici mulți pe aici, cu oamenii noștri n-o scoți ușor la capăt. La noi trebuie om energic nu glumă. Vezi însă că uneori tocmai buturuga mică răstoarnă carul mare...".

După asta am mai discutat un timp despre alte lucruri petrecute în viața gospodăriei, cum că au reușit să ramburseze înainte de termen împrumuturile de la stat, că au ajuns milionari, și de cîte și mai cîte. La urmă am rămas înțeleși ca în zori să mergem la tîrg în comuna vecină, Horia; vroiau să cumpere niște oi, doar au în plan să ajungă la trei mii.

★

Cînd am plecat abia răsărise soarele. Drumul trecea pe lîngă vagonul dormitor al brigăzii de la S.M.T. Vreo doi zdrahoni de flăcăi tocmai ieșeau din vagon cu mutre îmbufnate și se îndreptau spre tractoare. In urma lor cine credeți? Ea, inginera, zvîrluga. Mai întîi nici că am cunoscut-o, așa cum era îmbrăcată cu o salopetă fumurie, cu părul strîns într-un batic înflorat și cu mîinile înfipte bărbătește în buzunare. Unul din băieți a încercat să o mintă că nu are motorină. Cît ai zice trei, a fost sus pe rezervor. A luat o nuia, a măsurat și cel prins cu mîța în sac a lăsat capul în jos rușinat. Dacă m-ar fi privit atunci mai că aș fi făcut și eu la fel.

După un ceas am dat peste zvîrlugă în tîrg. Era alături de socotitor și ciobanul gospodăriei. Nu se cumpăra nici o oaie fără consimțămîntul ei. Atunci n-am mai putut răbda și-am întrebat-o ce a făcut-o să se atașeze atît de repede de o gospodărie colectivă ai cărei oameni cu puțin în urmă îi erau străini. Mi-a răspuns simplu ca și cum ar fi zis bună ziua: „oamenii! Sînt minunați oamenii aici". Și mie mi-a venit în minte scena cu tractoriștii. Da, avea multă dreptate zvîrluga; sînt minunați oamenii mai ales cînd știi să te apropii de ei sufletește.

I. CIMPEANU

Sarcina de partid

(Urmare din pag. 1-a)

— Mașini îți dăm, i s-a spus, dar cadre n-avem. Crește-le singur.

Și noul director le-a crescut. Pe Marin Ilie l-a trimis la un curs de doi ani și din îngrijitor de porci a ajuns zootehnist. Tot ca urmare a școlilor făcute între timp, tractoristul Ion V. Nicolae este astăzi mecanic șef, Gheorghe Ropoteanu șeful secției mașini, Dumitru Florea, Gheorghe Boboc, Simion Bourașu, brigadieri.

Cadrele și mașinile au contribuit la aplicarea unei agrotehnici superioare și la o mai bună organizare a muncii. Rezultatul? Producția la hectar a crescut mereu, ajungînd în ultimii ani la 3.500—3.800 kg de grîu la hectar, și la 5.000—6 000 kg de porumb la hectar. Mereu mai ieftine au fost și produsele dobîndite. De pildă, numai în anul 1958 s-au realizat beneficii de aproape 1.500.000 lei. Fără îndoială însă că oamenii nu se vor opri aici. Prin irigarea a 200 de ha cu grîu și a peste 500 de ha cu porumb, legume și alte culturi, suprafețe amenajate de acum în acest scop, gospodăria va realiza an de an producții din ce în ce mai mari.

Pe drept cuvînt, are cu ce să se mîndrească directorul gospodăriei agricole de stat Pietroiu. Pentru rezultatele obținute, unitatea pe care o conduce a fost de 4 ori fruntașă pe republică. Paisprezece oameni din gospodărie au fost distinși cu diferite ordine și medalii. Pentru munca depusă timp de zece ani în gospodărie directorul a primit drept răsplată Medalia Muncii și Ordinul Muncii clasa a II-a. Dacă mai adaug și faptul că anual se distribuie aci muncitorilor premii în valoare de 500.000—600 000 lei, cred că nu mai este nevoie de nici un alt argument pentru a dovedi că toți salariații au de ce să fie mulțumiți și să îndrăgească gospodăria.

Ce este și ce va fi

Nu intenționez să prezint acum inventarul complet al gospodăriei. Voi aminti doar că această unitate are în folosință 9.000 de ha, utilaj modern pentru executarea mecanizată a tuturor lucrărilor agricole, 3 șalupe, 2 poduri pe vase, un tanc petrolifer, 2 bacuri de cîte 100 de tone, 2 centrale telefonice și 7 cantoane de pază pe dig etc. De la ce-a fost la ceea ce este saltu-i uriaș. Să ne mai mire atunci că în viitorii ani gospodăria vrea să-și construiască o seră pentru producerea de trufandale, ori să organizeze noi tabere pentru îngrășarea a cel puțin 25.000 de porci anual?

Cine n-a fost de mult pe la Pietroiu ar rămîne astăzi uimit văzînd noul sediu; un adevărat orășel. Patru secții sînt electrificate și 2 radioficate. Gospodăria are acum stadion propriu, sală de cinematograf, echipă de fotbal, brigadă artistică, orchestră. In asemenea condiții oamenii trăiesc civilizat. Iar cînd se va ridica noua casă de cultură cu 500 de locuri, locuințele muncitorești în proiect și celelalte clădiri din fondul de consolidare mereu crescînd al unității, gospodăria va deveni un adevărat centru de cultură pentru satele din jur. Că totul din ce-i propus va fi făcut cum trebuie, nu încape îndoială. E doar sarcina de partid a comunistului Dumitru Gh. Dumitru. A lui și a celorlalți comuniști din gospodărie.

Felurite ȘTIRI

După comuna Seaca de Cîmp — unde toți țăranii muncitori au intrat în cele 2 gospodării colective — a treia comună din raionul Calafat, regiunea Craiova, cu agricultura complet colectivizată este Maglavit, unde în prima zi a noului an, ultimele familii de țărani muncitori întovărășiți au fost primite în colective. Cele 2.360 familii din această comună cu mai bine de 6.890 ha. fac azi parte din două gospodării colective mari și puternice.

★

La 14 noiembrie 1958 au fost începute lucrările de amenajare a Văii Nirajului, Regiunea Autonomă Maghiară. Pentru reglarea albiei acestui pîrîu, care primăvara, cînd apele se umflau, inundau suprafețe întinse, au lucrat zilnic mii de colectiviști, întovărășiți și țărani cu gospodărie individuală. Pînă la 1 ianuarie 1959, ei au efectuat peste 37.000 zile-muncă săpînd 121.726 mc. de pămînt. În sectorul Gănești au fost terminate lucrările planificate. Rezultate bune s-au obținut pînă acum și la Miercurea Niraj și Troița.

★

Zilele trecute a luat ființă în comuna Pîncota, raionul Arad, un spital rural, utilat cu tot aparatajul modern. Spitalul dispune de saloane spațioase și luminoase, de o secție de medicină internă, o secție de obstetrică cu sală de nașteri, un salon pentru lehuze și altul pentru noi născuți și o secție de copii.

Contractează lînă

Pînă la sfîrșitul lui decembrie, locuitorii comunelor Rediu și Cîndești contractaseră cu D.C.A Buhuși 893 kg de lînă. D. D. Moisei Ciolan cu 34 kg și V. V. Nistor cu 29 kg se numără printre cetățenii care au contractat cantitățile cele mai mari.

Incheierea contractelor continuă. Sînt cetățeni care se gîndesc să suplimenteze cantitățile contractate inițial.

TACHE VASILACHE
corespondent

CU GRIJA UNUI FRATE MAI MARE

— Gospodarii pricepuți știu să prețuiască și să dezvolte relațiile de bună vecinătate. Acest lucru e deosebit de folositor, mai ales cînd e vorba de unități agricole socialiste.

Cuvintele acestea le-am auzit acum cîtva timp la gospodăria agricolă colectivă din Comana, raionul Negru Vodă. Venise vorba despre relațiile de colaborare și ajutor reciproc ce s-au statornicit între gospodăria de aici și vecina ei, gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă" din satul Amzacea, comuna Scărișoreanu. Amîndouă gospodăriile — și cea colectivă și cea de stat — sînt gospodării puternice, bine dezvoltate. În fruntea amîndorura se află oameni inimoși, preocupați de înflorirea unităților lor, și care știu într-adevăr să acorde însemnătatea cuvenită legăturilor ce trebuie să existe între gospodăriile pe care le conduc.

Cît de folositoare sînt asemenea legături pentru dezvoltarea și înflorirea gospodăriei colective, colectiviștii din Comana s-au putut convinge din propria lor experiență. Încă de la întemeierea gospodăriei, ei au simțit sprijinul Gostatului, sprijin dat cu grija și dragostea unui frate mai mare. Activitatea gospodăriei agricole de stat a oferit și oferă permanent colectiviștilor exemple vii în ce privește buna organizare a muncii, aplicarea agrotehnicii, folosirea din plin a mașinilor și tractoarelor. Gostatul a venit în sprijinul gospodăriei colective cu animale de rasă și semințe de soi. Ba, în unele cazuri, i-a pus la îndemînă și unele mașini pe care gospodăria colectivă nu le-a putut primi de urgență de la S.M.T.

În primăvara trecută, de pildă, după consfătuirea de la Constanța, colectiviștii din Comana au hotărît să mărească suprafețele destinate însămînțării cu porumb. Pentru aceasta, pe lîngă cantitatea de semințe primite de la Agrosem, mai erau necesare încă 5.000 kg de porumb hibrid. De unde să le ia? Președintele gospodăriei colective, tov. Nicolae Hudițeanu, a mers la Gostat, la Amzacea. A stat de vorbă cu directorul gospodăriei, tov. Zamfir I. Zamfir și cu inginerul șef, tov. Marin Cocoșilă.

— Ne-ar trebui niște porumb hibrid pentru sămînță. Ne puteți ajuta?

— Pe colectiviști îi putem ajuta totdeauna tovarășe Hudițeanu.

În toamnă, colectiviștii s-au bucurat de sprijinul Gostatului și în acțiunea de însilozare a nutrețurilor. Iar acum, în zilele de iarnă, deseori conducătorii și inginerii de la gospodăria de stat vin în mijlocul colectiviștilor pentru a-i ajuta la întocmirea planului de producție sau a discuta diferite probleme de agrotehnică și zootehnie.

Colaborarea dintre cele două gospodării se vădește astfel deosebit de folositoare pentru fiecare dintre ele.

★

Există în multe locuri din raionul Negru Vodă o experiență valoroasă în privința sprijinului pe care-l acordă gospodăriile agricole de stat, gospodăriilor colective, a ajutorului reciproc și colaborării ce există între aceste unități. Dacă mergi la Cobadin sau la Topraisar, de pildă, ai să auzi de asemenea multe lucruri bune în această privință. Gospodăriile de stat de aici manifestă multă grijă pentru dezvoltarea gospodăriilor colective care le sînt vecine. Le ajută să-și însușească metodele înaintate de lucrare a pămîntului și creștere a animalelor, le pun la îndemînă mașini, semințe de soi etc. La rîndul lor, gospodăriile colective vin în ajutorul Gostaturilor, atunci cînd este nevoie, cu brațe de muncă. Colaborarea aceasta decurge în mod organizat, în așa fel ca sarcinile ce revin fiecărei unități să poată fi îndeplinite în cele mai bune condiții.

E o experiență din care pot învăța și alte gospodării agricole de stat și colective.

VALENTIN BARBU

CIFRE ȘI FAPTE din unitățile agricole cooperatiste

● Colectiviștii din regiunea Baia Mare au ridicat în 1958 construcții în valoare de peste 1.200.000 lei. Au fost construite 12 grajduri pentru animale mari, 8 maternități, 15 saivane, 24 silozuri, magazii etc. Printre gospodăriile colective care au ridicat un număr mai mare de construcții se pot număra cele din comunele Cărășeu, Berveni, Urziceni, Caraidarați.

● Gospodăria colectivă „1 Mai" din Carei, regiunea Baia Mare, a scos anul trecut de pe 44 hectare cultivate cu porumb 176.000 kg porumb boabe, la hectar revenind 4.000 kg. Acest lucru a făcut ca fiecare membru colectivist să primească la zi-muncă 5 kg de porumb boabe.

● Veniturile realizate de gospodăria agricolă colectivă din Cenad, regiunea Timișoara, s-au ridicat în 1958 la 4.500.000 lei, iar fondul de bază a crescut pînă la 2.500.000 lei.

● Producțiile de lînă și lapte obținute pe cap de oaie în 1958 de colectiviștii din satul Straja, raionul Negru Vodă, au fost destul de mari. De la oile țigăi și spănci au realizat în medie 3,100 kg. lînă, de la cele merinos 5,300 kg lînă, iar producția de lapte s-a ridicat la 53 litri. Acest lucru a permis gospodăriei să valorifice lînă și lapte în valoare de 260.000 lei.

● Producțiile de grîu și porumb obținute de gospodăriile colective din raionul Calafat în 1958, au întrecut cu 500 kg la grîu și cu peste 600 kg la porumb pe cele realizate de întovărășiri. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Basarabi, a scos la porumb o producție de 3.200 kg boabe la ha, iar la grîu 2.037 kg la ha.

● Creșterea animalelor a adus în anul trecut venituri importante gospodăriilor colective din raionul Calafat., La Piscu Vechi colectiviștii au obținut 300.000 lei din vînzarea produselor animale, la Basarabi 108.000 lei, iar la Ciuperceii Noi 117.000 lei.

Există posibilități mai mari

Considerații în legătură cu activitatea brigăzilor speciale în gospodăriile de stat din regiunea Oradea

In primele două campanii agricole ale anului 1958, în regiunea Oradea, au funcționat numai trei brigăzi speciale, la gospodăriile de stat Salonta, Oradea și Ioșia.

Experiența acestor brigăzi a demonstrat pe deplin că, încheindu-se contracte de lucrări între mecanizatori și conducerea gospodăriilor, astfel ca fiecare tractor din brigadă să execute lucrările necesare pe cel puțin 100 de hectare, se obțin realizări cu mult superioare celorlalte brigăzi. Aceasta și datorită faptului că mecanizatorii sînt interesați în mai mare măsură în întreținerea zilnică și periodică a tractoarelor și mașinilor agricole potrivit normativului, precum și să îndeplinească planul lucrărilor mecanizate la vreme.

Ca urmare a rezultatelor bune obținute de primele trei brigăzi speciale, la 1 septembrie 1958, odată cu începerea unui nou ciclu de lucrări agricole, în cadrul Trustului Gostat Oradea au luat ființă încă 11 brigăzi speciale. La gospodăriile de stat Avram Iancu, Cernei, Inand și Ioșia, toate tractoarele fac parte în prezent din asemenea brigăzi. Brigada specială care lucrează la secțiile Fațanoș și Santău ale gospodăriei de stat Ioșia, se compune, de pildă, din 7 tractoare și are repartizate 717 hectare (în medie 102 hectare de fiecare tractor). La gospodăria de stat Oradea, pe lîngă vechea brigadă, a mai luat ființă încă una compusă din 5 tractoare, pentru 600 de hectare.

La gospodăria Sălard cele două brigăzi speciale înființate în toamna anului 1958 compuse din 10 tractoare au lucrat 1.150 de ha. La gospodăria de stat Valea lui Mihai, brigada compusă din 6 tractoare a lucrat la secția a III-a pe 628 de ha, iar brigada de la gospodăria de stat Scînteia compusă din 5 tractoare 577 hectare.

O primă și foarte importantă concluzie ce se desprinde din alcătuirea brigăzilor speciale din această regiune, este aceea că mecanizatorii respectivi și-au luat angajamentul (și au executat deja în campania de toamnă) să facă lucrări pe o suprafață mai mare ca 100 de ha de fiecare tractor. La gospodăria de stat Săcueni, brigada specială condusă de tov. Kereji Ernest (compusă din 6 tractoare) a executat diferite lucrări în campania de toamnă pe mai bine de 800 de hectare: pe 388 de ha mecanizatorii au făcut arături, grăpat și însămînțări. Pe alte 295 de ha au executat arături adînci de toamnă; iar pe 64 de ha situate la secția Dealul Nou brigada a făcut arături în livadă. După ce au terminat aceste lucrări, mecanizatorii din această brigadă au lucrat în contul S.M.T.-ului din comună la întovărășirile din comunele Diosig și Avram Iancu, făcînd arături adînci.

Volumul mare de lucrări realizat de către brigada condusă de Kereji Ernest (în general față de planul de 283 hantri pe tractor convențional, brigăzile speciale au realizat 312 hantri în vreme ce celelalte brigăzi abia au realizat 293 de hantri), i-a determinat pe mulți mecanizatori din gospodărie să solicite conducerii acestei unități formarea unei noi brigăzi speciale. Această brigadă va lucra începînd din primăvara acestui an la secția a II-a Cristuri și va fi condusă de mecanizatorul Malek Francisc.

Trebuie să subliniem însă că în regiunea Oradea s-ar fi putut organiza mai multe brigăzi speciale, dacă în primul rînd în gospodării s-ar ține o evidență limpede a volumului lucrărilor executate. Dar în multe gospodării de stat ca Inand, Holod, Avram Iancu etc., evidențele primare s-au ținut defectuos atît în ce privește consumurile de carburanți cît și lucrările executate. Din această cauză, conducerea gospodăriei de stat Avram Iancu unde în realitate brigada specială a executat lucrări în campania de toamnă pe aproape 650 de hectare a propus Trustului Gostat Oradea să o desființeze deoarece n-ar fi... rentabilă (mecanizatorii respectivi ar fi realizat un volum prea mic de lucrări față de salariul lor de 1.000 lei pe lună). Serviciul mecanizării din cadrul Trustului n-a luat pînă acum măsuri serioase ca lipsurile existente să fie lichidate, ci s-a mulțumit să schimbe aci nu mai puțin ca 7 mecanici șefi într-un an. Este de datoria Trustului Gostat să ceară conducerii gospodăriei ca lucrările efectuate de brigada specială să fie ținute separat de cele executate de către ceilalți mecanizatori. În sfîrșit, mai trebuie adăugat că pentru a-și îndeplini sarcinile ce le revin de mecanizare completă a lucrărilor, brigăzile speciale trebuie dotate și cu unele mașini ca: prese de balotat paie, cositori mecanice necesare la cultura plantelor furajere.

Consfătuirea mecanizatorilor din brigăzile speciale care a avut loc nu de mult la Oradea, a scos în evidență cu claritate superioritatea acestei forme de muncă. Se impune deci ca atît conducerile gospodăriilor de stat cît și serviciul mecanizării din Trustul Gostat să sprijine în mai largă măsură aceste brigăzi, cu ajutorul cărora va putea fi mărit volumul lucrărilor agricole executate cu mașinile, reducîndu-se totodată prețul de cost al hantrului.

AL. RAICU

Hotărîrea colectiviștilor din Șura Mică

Intr-una din ultimele zile ale anului ce a trecut, colectiviștii din comuna Șura Mică, regiunea Stalin s-au întrunit în adunarea generală. Ei au hotărît ca în anul 1959, să extindă sectorul zootehnic, mărind numărul vacilor cu lapte de la 80 de capete la 150, să construiască un grajd de vaci, altul pentru tineretul taurin, o maternitate pentru scroafe și un siloz betonat cu o capacitate de 50 de vagoane. Totodată, între altele, colectiviștii au mai hotărît să extindă cultura sfeclei de zahăr de la 10 la 20 ha, iar cea de tutun de la 5 la 10 ha.

Bucuria lui Costache Frîncu

Cu ocazia împărțirii veniturilor pe anul 1958, colectivistul Costache Frîncu, membru al gospodăriei „Brazdă Nouă" din comuna Grădiștea, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, a primit pentru cele 800 zile-muncă efectuate cu familia sa, 3.280 kg. porumb, 2.400 kg. grîu, 1.148 kg floarea-soarelui, 960 kg legume și zarzavaturi, precum și suma de 4.000 lei numerar.

Primindu-și răsplata muncii în gospodăria colectivă, tov. Costache Frîncu s-a angajat ca în acest an el și membrii familiei sale să muncească cu și mai multă tragere de inimă pentru înflorirea gospodăriei, pentru dobîndirea de recolte bogate și venituri bănești cît mai mari.

GH. JALBĂ
corespondent

La adunarea generală a întovărășiților

FAPTE DE GOSPODARI

De curînd membrii întovărășirii „Libertatea" din Tiream, raionul Carei, au analizat în adunarea generală rezultatele obținute în anul 1958 și au discutat și aprobat planul de producție pe 1959. Din darea de seamă prezentată de consiliul de conducere și din discuțiile purtate, a reieșit că și în acest an, membrii întovărășirii au obținut rezultate mult superioare sectorului individual. Producția medie de grîu a întovărășirii a fost cu 200 kg mai mare decît a țăranilor muncitori. Producția de porumb a fost de peste 2.500 kg, adică cu 400 kg. mai mare decît în sectorul individual, iar producția de floarea-soarelui a fost de peste 1.800 kg. la ha. Suprafața întovărășirii a crescut de la 95 la 202 ha., aceasta atît prin faptul că toți membrii au intrat cu întreaga suprafață, cît și prin primirea de noi țărani muncitori în întovărășire.

Mulți întovărășiți care au luat cuvîntul (printre care Kuncz Anton, Haller Anton, Magifalvi Iosif și alții) au scos în evidență, în afară de rezultatele bune și unele lipsuri din activitatea conducerii întovărășirii. Totodată, au făcut propuneri pentru îmbunătățirea muncii. Astfel s-a arătat că nu s-a dat atenția cuvenită aplicării îngrășămintelor și în special a gunoiului de grajd. De asemenea s-a arătat că nu s-a dat atenție destulă îngrijirii culturii de cînepă din care cauză producția a fost slabă. Nu toți întovărășiții au participat cu regularitate la lucrările de întreținere. Producția de porumb ar fi putut fi și mai mare, dacă s-ar fi executat la toate echipele cîte 4 prașile.

Luînd în discuție planul de producție pe anul 1959, întovărășiții s-au angajat să obțină o producție medie de cel puțin 1.600 kg. grîu la hectar, 2.500 kg. porumb boabe. De asemenea s-au angajat să mărească suprafața cultivată cu floarea-soarelui de la 5 la 12 ha. și să obțină în medie 1.800 kg. la ha. Au mai hotărît să mărească suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr de la 4 la 15 ha. și să obțină cel puțin 17.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

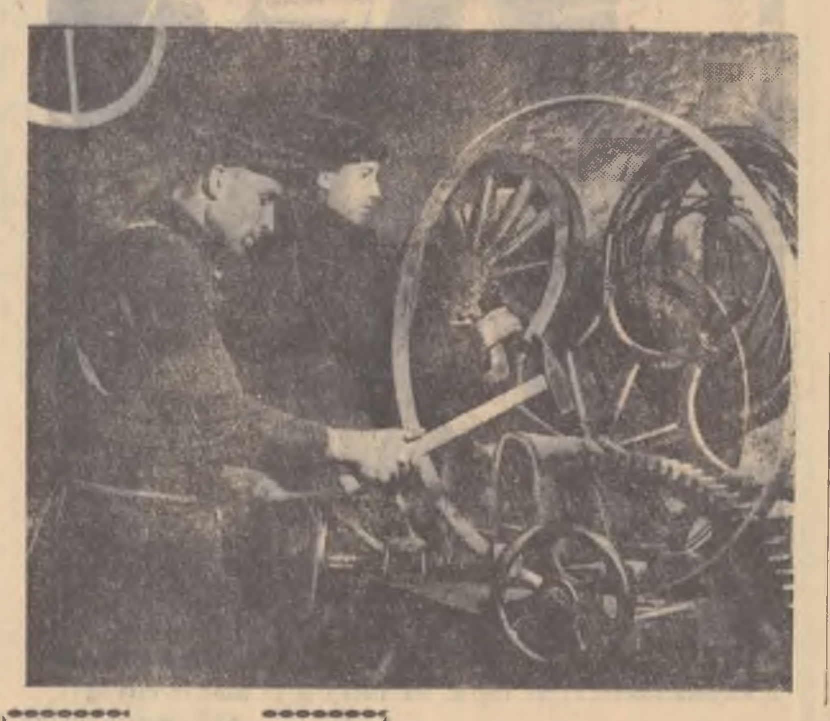
In vederea creșterii și dezvoltării fondului de bază, întovărășiții au hotărît ca din veniturile bănești și din producția de cereale să fie rezervat un procent de 2 la sută creșterii și dezvoltării fondului de bază, care la sfîrșitul anului va trebui să ajungă la peste 6.000 lei la 100 ha. In vederea creșterii producției la ha., vor lua măsuri pentru aplicarea îngrășămintelor naturale pe o suprafață de cel puțin 50 ha., iar a îngrășămintelor chimice pe 30 ha. Se vor executa cel puțin 3 prașile la porumb și floarea-soarelui și cel puțin 4 prașile la sfecla de zahăr și cartofi. In acești ani vor fi cumpărate 2 mașini de semănat.

Adunarea generală a întovărășirii a hotărît să vîndă statului, pe bază de contract, mari cantități de grîu, porumb și floarea-soarelui.

Adunarea generală a ales noua conducere a întovărășirii, în funcția de președinte fiind reales comunistul Papfert Ștefan.

POP VASILE
corespondent

IN ATELIERUL GOSPODĂRIEI

La gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, s-au dezvoltat mult întreprinderile anexe. In fotografie: colectivistul Băcron Tudor executînd la atelierul de fierărie, cercuri pentru căruțele ce se află în reparație.

Vești din gospodăria de stat Rupea

Cei doi Fernolend...

Fernolend Ioan I și Fernolend Ioan II sînt tractoriști la gospodăria de stat Rupea. Amîndoi au învățat meseria de tractoriști în cadrul gospodăriei. Mult timp, conducerea gospodăriei nu i-a putut deosebi. Intodeauna atribuia meritele unuia, celuilalt, și invers. De aceea, s-a gîndit să-i deosebească numindu-l pe Fernolend Ioan care este mai tînăr, dar mai înalt, Fernolend *unu*, iar pe Fernolend Ioan care este mai în vîrstă și mai mărunt de statură, Fernolend *doi*.

In anul 1958, fiecare dintre cei doi mecanizatori a avut planificați cîte 240 hantri. Dar Fernolend Ioan I a executat 380 hantri, iar Fernolend Ioan II 323,4 hantri. Totodată, ei au economisit cîte 2 litri de motorină la fiecare hantru. In campania de toamnă, Fernolend I a executat 73 hectare numai la arături adînci și 8 ha desțeleniri, iar Fernolend II a executat între altele, 68 ha arături adînci.

Amîndoi sînt utemiști și prin munca lor sîrguincioasă fac cinste organizației de bază U.T.M. a gospodăriei.

Cum s-a terminat munca cîmpului în toamnă, ei și-au strîns cu grijă uneltele și mașinile și împreună cu ceilalți mecanizatori au venit la atelierul mecanic al gospodăriei, începînd revizuirea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Fernolend Ioan I face parte din echipa mecanicului Müller Frederich și se ocupă de repararea motoarelor și servomotoarelor; Fernolend Ioan II face parte din echipa a 3-a, condusă de mecanicul Petri Ludvic și lucrează la revizuirea cărucioarelor și radiatoarelor. Amîndoi sînt exemplu în muncă.

Acum, în primele seri ale lunii ianuarie, după ce se termină lucrul în atelier, ei iau parte la cursul de pregătire profesională ce se ține la colțul roșu al gospodăriei, unde învață cum trebuie exploatate noile mașini ce sosesc zilnic la gospodăria de stat Rupea.

T. TIRNAVOI
corespondent

Se extind culturile irigate

În acest an suprafața ce se va iriga în întreaga țară va fi extinsă cu cel puțin 90.000 de ha, adică încă odată cît cea din 1958. Din acestea au fost identificate de pe acum 70.000 de ha pe care s-au început lucrările de amenajare. Se lucrează totodată intens la confecționarea a încă 950 de agregate pentru irigarea prin aspersiune. In acest an, în afară de cele 100.000 de ha irigate destinate producerii de legume și orezului, se va mări la 50.000 ha și suprafața de teren pe care se va cultiva porumb irigat. În fiecare din regiunile Constanța și Craiova suprața irigată va crește cu cîte 17.000 de ha

Multe unități agricole cooperatiste ca, de pildă, gospodăria colectivă din Cenad, regiunea Timișoara, au amenajat cu mijloace proprii suprafețe întinse pentru culturi irigate.

Creșterea păsărilor în gospodăriile colective o inițiativă valoroasă

Acum cîtăva vreme, comitetul regional de partid Constanța a luat o inițiativă deosebit de importantă. Este vorba de dezvoltarea creșterii gîștelor în gospodăriile agricole colective din această regiune.

Desigur, o asemenea inițiativă duce la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor, care trebuie să dezvolte cît mai multe ramuri de producție aducătoare de mari venituri. O astfel de ramură este și creșterea păsărilor. De ce însă comitetul regional de partid s-a orientat tocmai spre extinderea creșterii gîștelor? Pentru că în regiunea Constanța, numeroase gospodării colective dispun de bălți și lacuri, unde se găsește toată vara foarte multă lintiță, hrana fără bani a gîștelor. De asemenea, în interiorul bălților se găsesc sute de hectare grinduri, unde gîștele găsesc destulă hrană, în special pășune.

Inițiativa comitetului regional de partid Constanța, a necesitat luarea unor importante măsuri pentru deplina ei reușită. În primul rînd gospodăriile au asigurat hrana necesară gîștelor, în special concentratele, precum și adăposturile. De asemenea a fost organizată o consfătuire cu toate crescătoarele și crescătorii de păsări din regiune, unde au fost lămurite problemele privind alimentarea, creșterea și îngrijirea gîștelor. După aceea s-a trecut la achiziționarea de pe plan local și din alte regiuni a unui efectiv-matcă care se ridică la aproape 30.000 capete. Gîștele au fost apoi repartizate gospodăriilor colective în funcție de suprafață și condițiile de care ele dispun. Astfel, gospodăriilor colective din raionul Tulcea, printre care se numără cele din comunele Cataloi, Dunavăț și altele, li s-au repartizat de la început cîte 400—480 gîște din efectivul-matcă.

Acesta a fost începutul. De acum lupta se dă ca din efectivul matcă să se înmulțească numărul gîștelor cît mai mult posibil. In prezent se desfășoară lucrările necesare în vederea dotării gospodăriilor cu incubatoare, căci numai clocitul natural nu ar da rezultatele dorite de către colectiviști. La gospodăria colectivă din Straja, de altfel, s-au și făcut încercări de incubare cu rezultate foarte bune, procentul de ecloziune depășind 82 la sută. Din cele 130 ouă puse la incubator au fost scoși 107 boboci de gîscă.

Inițiativa luată de comitetul regional de partid Constanța cu privire la dezvoltarea creșterii păsărilor în gospodăriile colective, constituie un exemplu pe care trebuie să-l urmeze toate gospodăriile colective care au condiții asemănătoare pentru creșterea palmipedelor, știut fiind că crearea și dezvoltarea mai multor ramuri de producție duce la asigurarea unor mari venituri bănești pentru gospodărie și deci pentru colectiviști.

Ing. FL. PLOPEANU

Au primit noile cifre de plan

În anul ce a trecut, stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Oradea au executat un volum de lucrări cu 20.270 de hantri mai mult decît prevederile planului.

Cele mai bune rezultate atît în realizarea planului de producție cît și în reducerea prețului de cost al lucrărilor le-a obținut S.M.T.-urile Sîntana, Săcueni, Episcopia Bihorului și Cefa care și-au depășit planul de lucrări între 10 și 25 la sută.

Zilele trecute, la serviciul regional S.M.T.-Oradea, directorii S.M.T.-urilor au primit cifrele de plan pe anul 1959. Cu această ocazie, ei s-au angajat să realizeze și să depășească planul anual de producție care este cu peste 45000 de hantri mai mare decît cel din 1958, și să reducă în și mai mare măsură prețul de cost al hantrului.

C. VASIA

DEZVOLTA SECTORUL ZOOTEHNIC

Aducînd în viață recomandările consfătuirii de la Constanța, colectiviștii din comuna Berveni, raionul Carei, au dezvoltat mult în ultimele luni sectorul zootehnic. In prima fotografie: noul grajd pentru 100 de taurine dat în folosință de curînd. In cea de a 2-a fotografie; porc din rasa Marele alb de carne din aceeași gospodărie; porcul cîntărește nu mai puțin de 300 de kg.

Se pot obține rezultate cu mult mai bune

Pe lîngă o importantă suprafață arabilă și vii ce se întind pe mai bine de 600 de hectare, gospodăria agricolă de stat Florești — regiunea Galați — are și un dezvoltat sector zootehnic: la secția Precistanu a gospodăriei sînt 122 de vaci de lapte și 1.245 de oi, la secția avicolă, lîngă Focșani, 5.600 de păsări păstrate pe timp de iarnă, iar la trupurile Jorăști și Balta — rațe, 200 de scroafe fătătoare și 500 de capete de tineret porcin de la 2—4 luni. In anul 1958, muncitorii, tehnicienii și inginerii din cadrul acestui sector s-au străduit să traducă în viață indicațiile consfătuirii de la Constanța, atît în ce privește creșterea cantitativă cît și calitativă a șeptelului. La sfîrșitul anului trecut, gospodăria avea la suta de hectare arabile 15 capete taurine (din care 7 vaci cu lapte) 116 ovine (din care 57 oi mame) 82 porcine (din care 12 scroafe fătătoare) și 601 păsări. Așadar, gospodăria a rămas în urmă, față de recomandările consfătuirii de la Constanța numai în ce privește taurinele.

Analizînd rezultatele cu care s-a încheiat anul 1958 în sectorul zootehnic al gospodăriei, se poate constata că din planul anual de producție la lapte, circa 4 procente n-au fost realizate. La producția de lînă, planul a fost depășit cu 633 kg., la cea de lapte de oaie cu 2700 litri, iar la cea de miei cu 61 de capete. De asemenea, cu toate greutățile ivite în sectorul porcin planul de producție la purcei a fost depășit realizîndu-se 3.120 de capete față de 2.856 cît era planificat, iar planul de livrare a cărnii de porc fiind aproape îndeplinit.

Rezultatele bune sînt însă în mare măsură umbrite, atunci cînd cercetezi și alte aspecte ale muncii din cadrul diferitelor ferme ale gospodăriei — de prețul de cost la care au fost obținute produsele.

La principalele produse prețul de cost se prezintă în felul următor: hectolitrul de lapte de vacă a fost realizat cu 143 lei față de 138,5 lei cît a fost planificat; față de 113,3 lei cît trebuia să coste un purcel, el a fost obținut cu 181 lei. Tot astfel, costul laptelui de oaie a crescut față de plan cu 10 lei la fiecare hl.

Căutînd să aflăm principala cauză a depășirii prețului de cost planificat al produselor din sectorul zootehnic, am analizat în primul rînd situația costului furajelor obținute în gospodărie. In general însă, gospodăria a obținut în 1958 furajele la un preț de cost mai mic decît cel planificat. Astfel, la lucerna fîn, față de 200 de lei tona s-a realizat 176 lei tona; la borceag fîn, față de 328 lei tona, s-a obținut 310 lei tona; la porumb boabe, față de 470 tona s-a realizat 420 lei tona etc.

Atunci ce a contribuit la mărirea cheltuielilor, care au încărcat prețul de cost la lapte, purcei, carne etc.? In această privință, trebuie arătat că fosta conducere a gospodăriei (director ing. I. Jianu, agronom șef ing. Vintea Ion) nu a luat măsurile necesare ca furajele să se producă chiar la secțiile unde există fermele de animale. Din cauză că atît fînurile cît și porumbul siloz, boabe etc. au fost însămînțate la depărtări mari de secțiile respective s-au făcut cheltuieli exagerate cu transporturile și cu manopera, pe lîngă faptul că, astfel, s-au și risipit importante cantități de furaje. Dacă de exemplu oile ar fi fost cazate la trupul Jorăști și s-ar fi însămînțat aci suprafețe îndestulătoare cu furaje, s-ar fi obținut în acest sector producții cu mult mai bune și la prețuri de cost scăzute. Pe de altă parte, din cauză că atît responsabilul sectorului zootehnic tov. Emilian Moruzan, cît și inginerul zootehnist Păunescu Liviu de la secția Precistanu, nu au fost sprijiniți să creeze condiții bune de muncă și de trai mulgătorilor, crescătorilor etc., în cadrul secțiilor a existat o permanentă fluctuație a muncitorilor. Aceasta a dus la slaba îngrijire a animalelor, la risipă de furaje, la producții mici față de posibilități. In sfîrșit e necesar să mai subliniem că fosta conducere a gospodăriei a manifestat dezinteres și față de introducerea micii mecanizări în procesul de producție: deși la ferma de vaci există aparate electrice de muls, la cea de ovine aparate de tuns electric etc. acestea nu au fost folosite (în bună măsură și din cauză că muncitorii nu au fost calificați pentru mînuirea aparatelor).

Noua conducere a gospodăriei a luat măsuri ca lipsurile de mai sus să fie înlăturate grabnic. Astfel, la secția avicolă vor fi construite hale pentru încă 7.000 de păsări, va fi introdusă lumina electrică, fapt ce va permite să se mărească orele de lumină zilnic; la secția Precistanu, unde se simțea lipsa apei pentru animale s-a executat o fîntînă terasată și s-a pus în funcție un motor pentru trasul apei; aci s-a construit și un grajd nou și s-a introdus lumina electrică; în acest an, se vor construi încă două grajduri pentru porcine la trupul Jorăști. Au fost luate totodată măsuri în vederea măririi numărului vacilor de lapte, în scopul realizării încărcăturii la suta de hectare de teren arabil potrivit recomandărilor consfătuirii de la Constanța.

Toate acestea sînt lucruri bune. Este însă necesar ca în 1959, în scopul asigurării furajelor la un preț de cost redus, acestea să se însămînțeze în jurul fermelor. De asemenea se impune ca în lunile de iarnă conducerea gospodăriei să-și îndrepte atenția atît în direcția asigurării unor bune condiții de muncă și de trai pentru muncitorii gospodăriei (la secțiile Petrești, Precistanu etc. există încă destule lipsuri) cît și în ce privește buna lor calificare profesională. Astfel, se vor putea asigura cadre de muncitori permanente, pricepute, care să poată obține în 1959 rezultate pe măsura marilor posibilități ale gospodăriei.

ION DRINCU

A 13-a ANIVERSARE a proclamării R. P. Albania

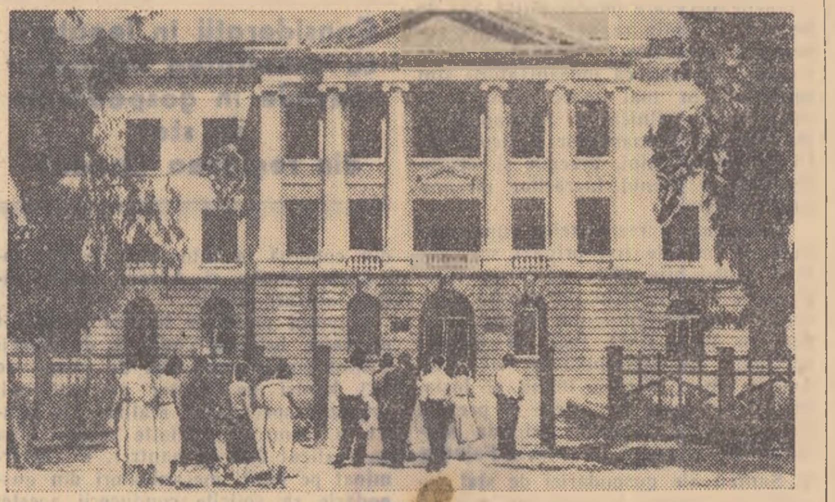
La 11 ianuarie 1946 reprezentanţii poporului albanez, convocaţi în Adunarea Constituantă a Albaniei au proclamat Albania republică populară. Acest act a consfinţit victoria luptei eroice dusă de poporul albanez împotriva cotropitorilor străini şi asupritorilor din ţară. Poporul albanez, care pînă la eliberare a îndurat jugul nemiloasei exploatări a devenit stăpîn pentru totdeauna pe destinele sale, pe bogăţiile patriei sale, şi a pornit cu un uriaş entuziasm pe drumul făuririi unei vieţi fericite.

Cu 20 de ani în urmă Albania era socotită cea mai înapoiată ţară din Europa. Ea nu avea nici întreprinderi industriale moderne, nici căi ferate, nici şcoli superioare. La fiecare 100 de persoane 80 erau analfabete. Bogăţiile subsolului erau jefuite de capitaliştii italieni, francezi, germani şi alţii. Pe atunci Albania, ţara cu bogate zăcăminte minerale şi petrolifere nu avea măcar un singur geolog. Tirana, deşi capitala ţării, nu avea nici teatre, nici muzee, nici şcoli superioare. Industria ei o constituiau cîteva ateliere meşteşugăreşti, care produceau ţigări, ulei de măsline şi cărămizi. Asfaltul albanez acoperea străzile Parisului şi Romei. Pentru capitala ţării nu ajungea...

Înainte de eliberarea ţării muncitorii şi ţăranii din Albania erau lipsiţi de asistenţă medicală. În toată ţara funcţionau numai 8 spitale şi o singură casă de naştere, care stăteau însă la dispoziţia păturilor avute ale populaţiei.

Astăzi la cea de-a 13-a aniversare Republica Populară Albania cunoaşte un puternic avînt economic şi cultural. Creşterea producţiei industriale este năvalnică. Să amintim numai de Combinatul textil şi uzina mecanică „Enver" din Tirana, fabricile de ciment de la Vlora şi de zahăr de la Korcea, de combinatele pentru prelucrarea lemnului, a tutunului etc. În prezent, în R. P. Albania se produce de 15 ori mai multă energie electrică decît înainte de eliberare. Anul trecut a intrat în funcţiune hidrocentrala „Karl Marx" cea mai mare din ţară. A început, de asemenea, construirea centralelor electrice de la Shkopet şi Bistrica. S-au continuat lucrările pentru construirea unei fabrici de înnobilare a minereului de cupru la Kurbanesh etc. Din cele 54 de întreprinderi industriale, cîte se vor construi, 36 vor fi date în folosinţă chiar în cursul acestui an. Planul global al producţiei industriale pe anul 1958 a fost îndeplinit în proporţie de 102 la sută, depăşindu-se cu 20 la sută nivelul anului 1957.

Agricultura ţării a înregistrat şi ea succese de seamă. Numărul cooperativelor agricole de producţie a crescut la aproximativ 2.000. Ele dispun de 284,2 mii hectare pămînt arabil, ceea ce reprezintă 76,2 la sută din întreaga suprafaţă arabilă a ţării. Mecanizarea lucrărilor agricole a sporit în comparaţie cu anul 1957 cu 36 la sută. O mare dezvoltare au cunoscut în aceşti ani pomicultura, viticultura şi cultura măslinului. În anul 1957 numărul staţiunilor de maşini şi tractoare se dublase faţă de anul 1950. În prezent, pe ogoarele Albaniei socialiste lucrează 2.760 de tractoare şi mii de alte maşini agricole livrate de către Uniunea

Universitatea din Tirana are 6 facultăţi la care sînt înscrişi peste 2.000 de studenţi.

Sovietică şi ţările socialiste pentru a ajuta Albania în ridicarea producţiei agricole. Ca să dăm o imagine a rapidei mecanizări pe care o cunoaşte agricultura ţării este suficient să arătăm că în anul 1958 capacitatea S.M.T.-urilor a crescut cu 40 la sută în raport cu anul precedent. Ca urmare a agrotehnicii superioare şi a existenţei unui mare număr de cooperative agricole de producţie, în 1957 în R. P. Albania s-a obţinut o recoltă de cereale panificabile cu 100 la sută mai mare decît în 1938. Anul trecut producţia de grîu a depăşit cu 130 la sută producţia anului 1938, iar producţia de secară cu 177 la sută. Potrivit prevederilor celui de-al doilea plan cincinal în 1960 — volumul producţiei de cereale panificabile va creşte cu aproximativ 146 la sută faţă de anul 1955 şi cu aproape 243 la sută faţă de anul 1938.

Venitul naţional al R. P. Albania a crescut cu 15 la sută în comparaţie cu anul 1957, iar salariul real al muncitorilor şi ţăranilor a crescut cu 6 la sută. În 1958 au fost date în folosinţă 2.550 de noi apartamente. Tot în anul 1958 a început construirea a 13 clinici, 8 farmacii, şcoli pentru personalul sanitar mediu şi altele. În prezent în republică funcţionează peste 600 de policlinici, spitale, case de naşteri, dispensare săteşti şi alte instituţii medicale.

În anul 1959, în Albania fondurile alocate construirii de şcoli, creşe, spitale, sporesc cu 26 la sută în comparaţie cu anul 1958. Vor fi construite noi locuinţe, case de odihnă, noi drumuri şi instituţii culturale. Se va dezvolta simţitor baza materială a agriculturii.

Începînd din anul 1946 în Albania s-au creat primele instituţii de învăţămînt medical. În anul universitar 1957—1958 a absolvit Facultatea de medicină din Tirana prima promoţie de medici. Astăzi Universitatea din Tirana are 6 facultăţi, la care urmează peste 2.000 de studenţi, dintre care unii din U.R.S.S., R.P. Chineză, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Arabă Unită, Yemen etc.

Acesta este drumul victorios al Albaniei noi, socialiste. Prin politica externă de pace pe care o duce R. P. Albania şi-a cîştigat locul cuvenit în rîndul statelor membre ale O.N.U.

Tradiţionala prietenie între poporul romîn şi cel albanez este astăzi şi mai puternică, continuînd să se dezvolte neîncetat. De aceea, la cea de-a 13-a aniversare a proclamării republicii, poporul romîn adresează poporului frate albanez un fierbinte salut şi urarea sinceră de a dobîndi noi şi tot mai mari succese în făurirea unei vieţi fericite, pentru înflorirea necontenită a Albaniei populare.

Cercetări ştiinţifice în slujba producţiei

În R. P. Albania funcţionează o serie de institute ştiinţifice, care prin activitatea lor contribuie la progresul şi dezvoltarea agriculturii. Printre acestea se numără Institutul de cercetări agricole „Miciurin" din localitatea Lushnia. Pe baza studiilor şi experienţelor efectuate, institutul recomandă cooperativelor agricole de producţie, gospodăriilor de stat şi ţăranilor individuali cele mai productive soiuri de cereale şi plante industriale în funcţie de condiţiile locale, zonale asigurîndu-le astfel o recoltă mai bogată.

In cursul anului 1958 s-au executat 20 de studii şi 90 experienţe în legătură cu problemele principale ale cultivării grîului, porumbului, tutunului, bumbacului etc. Institutul a efectuat aceste experienţe pe loturile sale experimentale, precum şi pe suprafeţele cooperativelor agricole de producţie şi gospodăriilor de stat din diverse regiuni ale ţării. Timp de doi ani, colaboratorii ştiinţifici ai institutului au experimentat diferite soiuri de grîu care dau o producţie cu 13-20 la sută mai mare decît cele cultivate pînă în prezent. Alte studii au avut ca scop determinarea efectelor îngrăşămintelor chimice asupra culturilor de grîu şi de bumbac, precum şi stabilirea cantităţii necesare de seminţe la hectar.

S-au obţinut, de asemenea rezultate pozitive în cercetarea celor mai bune varietăţi de tutun, s-au realizat noi hibrizi de porumb cu o producţie cu 15—20 la sută mai mare decît cei cultivaţi pînă acum.

Prima planetă artificială a sistemului solar s-a stabilit pe orbita ei

14.500.000 km parcurşi în spaţiul interplanetar

Urmărită de admiraţia întregii omeniri, prima planetă a sistemului solar creată de om, racheta cosmică sovietică, îşi continuă zborul ei vertiginos. După cum transmite corespondentul Agenţiei TASS pentru problemele ştiinţifice, la 7 ianuarie ea s-a stabilit pe orbita ei. De la 2 ianuarie, ora 20 (ora Moscovei), clipa istorică în care a fost lansată, racheta cosmică a parcurs în spaţiul interplanetar o cale de 14.500.000 kilometri şi s-a depărtat de Pămînt cu aproape un milion de kilometri. Distanţa aceasta va creşte cu o viteză colosală, întrucît Pămîntul şi planeta artificială se îndepărtează una de cealaltă în cosmos.

Savanţii au stabilit că cea de-a 10-a planetă va fi mult mai aproape de planeta Marte decît de Pămînt, ceea ce se explică prin depăşirea simţitoare a celei de-a doua viteze cosmice în timpul lansării rachetei în direcţia Lunei. Dar oamenii de ştiinţă sovietici prevăd posibilitatea unor apropieri între Pămînt şi cea de-a 10-a planetă la distanţe relativ mici, care vor permite ca într-un viitor depărtat să se facă observaţii corespunzătoare.

La 14 ianuarie, prima planetă artificială va atinge punctul cel mai apropiat de soare. In acest moment ea va dobîndi viteza maximă de peste 32 kilometri pe secundă. Apoi, pe măsura apropierii de punctul din orbită cel mai îndepărtat de soare, viteza va descreşte şi va fi în medie de 27,750 kilometri pe secundă.

Veştile care ne informează despre mersul noii planete continuă să fie urmărite şi comentate cu cel mai mare interes în toate ţările lumii. Nu există ţară pe glob în care grandiosul succes al ştiinţei sovietice să nu fi provocat entuziasm şi bucurie. In aproape toate comentariile savanţilor şi specialiştilor se subliniază că noua rachetă sovietică reprezintă una din cele mai măreţe realizări istorice şi că această realizare îmbogăţeşte ştiinţa pusă în slujba fericirii omului cu date de o uriaşă însemnătate.

Cuvinte de admiraţie pentru realizarea ştiinţifică a oamenilor sovietici se pot întîlni în paginile majorităţii ziarelor din diferite ţări ale lumii, chiar şi în ale acelor ziare care de obicei sînt cît se poate de zgîrcite la cuvinte bune despre realizările Uniunii Sovietice. „Uniunea Sovietică se avîntă spre soare... Toţi oamenii pot admira salturile gigantice în spaţiul interplanetar, făcute de Uniunea Sovietică în ultimele 15 luni" — scrie ziarul american „New York World Telegram and Sun". „O uriaşă realizare ştiinţifică" — aşa numeşte zborul rachetei sovietice ziarul „Daily News", iar alte ziare din S.U.A. subliniază că stabilirea planetei artificiale pe orbită în jurul soarelui marchează „O măreaţă supunere a spaţiului interplanetar de către om".

In toate comentariile care se fac în S.U.A., ca de altfel în toate ţările din lume, se subliniază că în domeniul ştiinţei Uniunea Sovietică a întrecut cu mult Statele Unite ale Americii.

Lumea socialistă şi oamenii cinstiţi de pretutindeni văd în extraordinara izbîndă a Uniunii Sovietice o nouă şi excepţională contribuţie la orientarea activităţii oamenilor pe calea păcii. „Urmărind cu îndreptăţită emoţie calea parcursă de racheta interplanetară sovietică — scrie Parragi György, redactor şef al săptămînalului „Hetfoi Hirek", deputat în Adunarea de Stat a R.P. Ungare, este bine să nu uităm nici pe acei care nu se pot împăca cu această victorie şi care vor să folosească cuceririle cosmice ca bază de atac împotriva lumii socialiste. De aceea, semnalele rachetei care pătrund în universul încă necunoscut, să ne stimuleze la o luptă şi mai hotărîtă pentru apărarea comorii noastre sfinte: pacea".

ÎN COSMOS

Racheta sovietică: Vă rog să mă treceţi şi pe mine în catalog!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

NOTĂ

In colţii foametei

„Ajutorul american este întotdeauna laţul ultim de gîtul celui pe care doreşte să-l despoaie", spun locuitorii Coreei de Sud, setoşi de libertate. In această parte a lumii, situaţia industriei şi mai cu seamă a satului este de-a dreptul de plîns. Jefuită de imperialiştii americani, dominată de militarismul yankeu şi la cheremul clicii fasciste a lui Li-Sîn-Man, reprezentantul clicii burgheze, populaţia Coreei de Sud trece printr-o tragedie de negrait.

Monopolurile americane au inundat piaţa sud-coreeană cu produse fabricate în S.U.A., sugrumînd mica industrie naţională. După cum arată însăşi statisticile întocmite de comitetul coreeano-american, numărul şomerilor totali şi parţiali din Coreea de Sud s-a ridicat la trei milioane şase sute de mii de oameni.

Şi mai gravă este situaţia în agricultură. Foametea seceră anual sute de mii de vieţi. Milioane de ţărani duc o viaţă de iad. Recoltele de cereale sînt cu mult mai mici decît erau în anii asupririi japoneze. Îngrăşămintele chimice importate din Statele Unite sînt atît de scumpe, încît ţăranul sărac nevoit să-şi lucreze un petec de pămînt nu şi le poate procura. Numai bogaţii satelor care stăpînesc moşii întregi, îşi permit să-şi lucreze pămîntul în condiţii care să le aducă foloase.

Pînă şi în parlamentul sud-coreean s-au ridicat glasuri de alarmă, împotriva situaţiei grele în care se zbate ţăranul sud-corean. In cuvîntul său, deputatul Kim-E-Son a declarat că „aproape un milion de familii ţărăneşti duc o viaţă de foame şi de chin". Este un semn că însăşi vîrfurile dominante din Coreea de Sud simt pe ce vulcan este situată cîrdăşia yankee cu clica lui Li-Sîn-Man.

Sugrumaţi de mizerie şi suferinţă, un număr tot mai mare de ţărani din Coreea de Sud îşi dau seama că numai pe calea pe care au pornit fraţii lor din R.P.D. Coreeană vor putea să scape de sărăcie şi exploatare.

Din zi în zi, regimul lui Li-Sîn-Man devine tot mai urît de populaţia din Coreea de Sud.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Activitate sportivă în satele din regiunile Bucureşti şi Piteşti

Urmărind activitatea sportivă care se desfăşoară în comunele şi satele din regiunile Bucureşti şi Piteşti, regiuni cu specific agricol — trebuie să remarcăm un fapt destul de îmbucurător. In ultimul timp, s-au organizat şi se organizează numeroase competiţii sportive de masă, unde participă, cu un frumos succes, un număr însemnat de ţărani muncitori. De asemenea, aceştia mai participă, la diferite competiţii sportive cu caracter republican, unde obţin rezultate remarcabile. O serie de discipline sportive, ca atletism, volei, şah, gimnastică, fotbal, box, trîntă, etc., cunosc o deosebită dezvoltare. Colectivele sportive au început să ducă o activitate mai organizată, după un plan de muncă. Se ţine o evidenţă a secţiilor sportive şi a membrilor înscrişi în U.C.F.S.

Colectivele sportive „Recolta"-Armăşeşti, „Tractorul"-Urziceni, „Recolta"-Ticveni, „Spicul"-Gîrbovi, „Silvicultorul"-Periş, „Recolta"-Coteanca, „Avîntul"-Izvorul etc., au secţii puternice la volei, oină, tenis de masă, şah, atletism, fotbal. Acestea au organizat „campionate de casă", concursul „cel mai bun sportiv din 10" şi desfăşoară o frumoasă activitate în campionatele raionale.

Colectivele sportive din Gîrbovi, Urziceni, Armăşeşti etc., au împletit activitatea sportivă cu activitatea culturală. Ele au organizat la căminele culturale concursuri de gimnastică, tenis de masă, trîntă şi manifestări artistice care cuprind echipe de dansuri şi ansambluri corale.

De asemenea s-au dezvoltat bazele sportive. Colectivul sportiv „Spicul"-Gîrbovi (Urziceni) care numără 200 de membri înscrişi în U.C.F.S., a amenajat, cu sprijinul sfatului popular, un teren de fotbal, volei, oină, pistă de atletism etc. A primit echipament sportiv în valoare de 5.000 lei. Echipele de volei, fotbal, oină şi şah, ale acestui colectiv, au participat la campionatele raionale.

Printre colectivele sportive fruntaşe, se mai numără colectivul „Avîntul"-Ticveni, — 230 membri în U.C.F.S. — care are secţie de volei, şah, trîntă, fotbal, schi, ca şi colectivele „Recolta" - Coteanca, „Textila" - Baloteşti, „Tractorul"-Urziceni, „Musceleanca"-Cetăţeni etc.

Recent, în comuna Gîrbovi, s-a mai creat un colectiv sportiv pe lîngă S.M.T., care are azi 120 membri în U.C.F.S cu cotizaţiile plătite pe 3 luni înainte. Cu suma strînsă de la cotizaţii, şi cu contribuţia conducerii S.M.T.-ului, s-a cumpărat echipament sportiv şi s-au luat măsuri pentru amenajarea unui teren de fotbal şi unul de volei. La clubul S.M.T.-ului au început, zilele trecute concursurile de şah şi tenis de masă din cadrul celei de a 4-a ediţii a Spartachiadei de iarnă.

In prezent colectivele sportive săteşti din regiunile Bucureşti şi Piteşti, au început pregătirile pentru sezonul de iarnă.

Se amenajează patinoare şi pîrtii de schi. Se confecţionează patine şi se pregătesc schiurile. La Curtea de Argeş şi la Cîmpulung se vor deschide 2 tabere pentru schi, unde vor fi aduşi sportivi de la sate ca să se pregătească pentru concursurile din cadrul Spartachiadei. De altfel, toate colectivele sportive organizează în prezent concursurile sportive din cadrul acestei populare competiţii de masă care cuprinde 7 discipline sportive. Unele colective au organizat concursuri la o serie de discipline, cum sînt popicele, voleiul, baschetul etc., care nu sînt prevăzute în regulamentul Spartachiadei.

★

Însă, faţă de aceste fapte pozitive, trebuie să arătăm şi unele lipsuri care mai dăinuie încă în activitatea sportivă de la sate în regiunile Bucureşti şi Piteşti. De pildă, în raioanele Olteniţa, Snagov, Urziceni, Slobozia, Curtea de Argeş, Topoloveni, sînt comune care numără între 1.500 şi 3.000 de locuitori, dar activitatea sportivă se duce neorganizat. Colectivele sportive de aci nu duc o muncă planificată. Planurile de muncă — acolo unde există — nu cuprind problemele de bază. Colectivele sportive nu sînt sprijinite şi controlate de consiliile U.C.F.S. raionale. Membrii consiliilor raionale U.C.F.S. se deplasează foarte puţin pe teren. De exemplu, colectivul sportiv „Ogorul Nou" din comuna Chirnogi (Olteniţa) cu 9.000 locuitori, n-a fost vizitat de luni de zile. La fel şi colectivul sportiv teritorial „Locomotiva" din comuna Goleşti, raionul Topoloveni. Apoi, în raioanele mai sus pomenite, mai sînt foarte multe comune care n-au colective sportive, deşi există activitate sportivă. Din această cauză şi numărul membrilor înscrişi în U.C.F.S. este foarte mic aci, iar cotizaţiile nu sînt achitate la zi. Mai trebuie menţionat că unele colective n-au început încă concursurile din cadrul primei etape a Spartachiadei de iarnă, ediţia a 4-a, fără să mai pomenim că, concursul „cel mai bun sportiv din 10" şi „campionatele de casă" nici n-au fost organizate.

Iată numai cîteva probleme principale spre care vor trebui să-şi îndrepte atenţia consiliile de conducere ale U.C.F.S.-urilor raionale şi regionale.

M. LERESCU

Tehnica modernă în agricultură

Cu cîteva luni în urmă s-a ţinut tradiţionala expoziţie agricolă de la Leipzig—Markkleeberg. Ea a înfăţişat sutelor de mii de vizitatori marele progres tehnic realizat de industria constructoare de maşini agricole din R. D. Germană şi din alte ţări socialiste.

Pentru că unele din noile maşini pot interesa pe cititorii noştri de specialitate, reproducem acest material de informaţie.

Cea de-a 6-a expoziţie agricolă a Republicii Democrate Germane din Leipzig—Markkleeberg a constituit oglinda progresului realizat în acest domeniu. Vizitatorii s-au putut convinge că au fost construite noi tractoare care corespund cerinţelor marii producţii socialiste, tractoare care actualmente se şi fabrică în serie. Trebuie menţionat, îndeosebi, tractorul modern de tip R.S.09, pe care ţăranii germani îl preţuiesc foarte mult. Din ce în ce îşi găsesc o mai largă utilizare sistemele de maşini nu numai la lucrările de arat şi recoltare a cerealelor, ci şi la toate celelalte culturi agricole. Această intuitivă demonstraţie a modului în care se practică agricultura socialistă, precum şi a bazei ei tehnice a lăsat o impresie de neuitat ţăranilor vizitatori ai expoziţiei agricole din acest an.

Combina de cereale autopropulsată, tip E 718, expusă de Intreprinderea poporului — Fabrica de combine din Weimar

Noul în tehnica agricolă

Care sînt noile elemente rezultate în urma evoluţiei tehnicii maşinilor agricole în ultimul an şi cum se reflectă ele în cadrul expoziţiei de la Markkleeberg?

Pentru a putea îndeplini în bune condiţii muncile de întreţinere la porumb sînt necesare prăşitoare. Fabrica de maşini agricole din Torgau produce în serie prăşitoare de porumb tip P 153. Încă de pe acum 80 dintre aceste maşini lucrează în cîmp. In afară de aceasta la muncile de întreţinere a culturilor de porumb au dat foarte bune rezultate şi tractoarele cu multiple întrebuinţări R.S.09 şi R.S. 14/30.

Pentru recoltarea porumbului furajer sînt folosite în primul rînd cositoarele-tocătoare de nutreţ de tip E 065. Din producţia acestui an s-au pus la dispoziţia S.M.T.-urilor un număr considerabil de cositoare-tocătoare de nutreţ, fapt care a făcut ca în sectorul socialist să revină cîte o astfel de maşină la fiecare 50 de hectare de porumb furajer.

Defecţiunile de care aceste maşini mai sufereau au fost în mare măsură înlăturate în primul rînd a fost întărită acţiunea cuţitelor, randamentul acestei maşini pe oră este de 0,67 de hectare la o producţie de 3.000 kg. ha. porumb furajer, de 0,33 ha. la o producţie de 6.000 kg. ha. şi de 0,24 de hectare la o producţie de 9.000 kg. ha.

Munca pe bandă rulantă se afirmă

Anul trecut o serie de S.M.T.-uri au dobîndit o bogată experienţă în recoltarea culturilor pe faze. Aplicarea procedeului de recoltare pe faze aduce o serie de avantaje la recoltare. Experienţa a arătat că recoltarea se poate începe mai devreme. Deosebit de indicat este ca atît oleaginoasele cît şi mazărea după ce au fost recoltate fazial să fie treierate de combine adaptate special în acest scop. Prin aceasta, pierderile de boabe se reduc la minimum.

Folosirea sistemului de muncă pe bandă rulantă are din ce în ce o importanţă mai mare în agricultură. In acest mod, productivitatea muncii poate fi mereu sporită. Recoltarea în două etape deschide noi posibilităţi pentru ridicarea productivităţii, nu numai prin faptul că gradul de umiditate a boabelor este mai redus decît în cazul folosirii directe a combinei, ci, îndeosebi, prin faptul că astfel se poate efectua imediata strîngere a paielor. Se ştie că din cauza unei necorespunzătoare organizări a muncii sau a intemperiilor se întîmplă destul de des ca paiele de pe ogor să rămînă săptămîni de-a rîndul neridicate pe cîmp. Noul procedeu de recoltare dă posibilitatea ca, imediat după munca combinei, paiele să fie cărate, iar pămîntul să fie arat şi însămînţat cu culturi în mirişte. In afară de aceasta, la Fabrica de combine din Weimar s-a trecut la ataşarea la combină a unei prese de paie, eliminîndu-se, pe viitor, încă o ieşire pe cîmp cu presa de cules şi strîns paiele.

De asemenea, au mai fost aduse încă alte cîteva îmbunătăţiri combinei. Astfel, ea a fost completată cu un melc de golire, care înlesneşte descărcarea rezervorului de boabe în timpul mersului. O altă îmbunătăţire o constituie şi adaptarea unor dispozitive care permit colectarea plevei în saci.

In ultimii ani, în Uniunea Sovietică s-au înregistrat mari succese datorită recoltării pe faze. In medie, s-a obţinut o producţie la ha. cu 200-300 kg. mai mare decît la recoltarea cerealelor şi a altor păioase direct cu combina.

In 1958, ţinînd seama de necesităţile din R.D.G. s-a început pentru prima dată producţia secerătorilor în vederea recoltării în două faze. Cu aceste maşini, cerealele secerate sînt aşezate în rînduri şi după ce au stat cîteva zile pe cîmp, sînt culese de combină cu ajutorul tamburului-colector, apoi sînt treierate, cerealele şi pleava fiind umplute în saci, iar paiele imediat presate.

Maşina de recoltat şi decoletat sfeclă pe rînduri şi combina de cartofi

Recoltarea sfeclei de zahăr constituie o deosebit de importantă muncă agricolă. Corespunzător cererilor ţăranilor cooperatori, în 1957, întreprinderea poporului B.B.G. din Leipzig a fabricat pentru prima dată, şi apoi în serie, maşina de recoltat şi decoletat sfeclă pe rînduri tip E 610. Modul de lucru al acestei combine corespunde procedeului Pommritz. Ea recoltează şi decoletează concomitent trei rînduri. Randamentul acestei combine este de 2-3 ha. pe schimb. Adaptînd la această maşină un ax de tracţiune, care este în legătură cu axul cu camă, s-au creat premizele pentru recoltarea sfeclei în bune condiţii şi pe soluri grele.

De construcţie nouă sînt şi maşinile de cules frunza de sfeclă, de tip T 273. Ele au un mare randament şi sînt concepute ca maşini care urmează să fie ataşate la maşinile de recoltat şi decoletat sfeclă pe rînduri.

Vizitînd expoziţia agricolă, ţăranii cooperatori şi-au exprimat mulţumirea şi în ceea ce priveşte noua maşină de recoltat cartofi. E 372. Ea poate recolta dintr-o dată 2 rînduri de cartofi aşezînd tulpinile separat. Ea posedă şi un dispozitiv pentru fărîmiţarea bulgărilor mari. Randamentul acestei maşini este de 2-3 ha. pe zi, realizînd o economie de 50 la sută faţă de vechiul procedeu de recoltare. Cu această maşină cartofii sînt încărcaţi imediat în remorcă.

Expoziţia agricolă din Markkleeberg a arătat că industria constructoare de maşini agricole din R. D. Germană depune mari eforturi pentru a face faţă cerinţelor crescînde ale uriaşei transformări a agriculturii într-o agricultură socialistă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".